

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

PLENUMVERGADERING

SÉANCE PLÉNIÈRE

donderdag

10-10-2002

10:00 uur

jeudi

10-10-2002

10:00 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.dekamer.be</i>	<i>www.lachambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@dekamer.be</i>	<i>e-mail : publicaties@lachambre.be</i>

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Bespreking van de verklaring van de regering (voortzetting)	1
<i>Sprekers:</i> Guy Verhofstadt , eerste minister, Stef Goris , Greta D'hondt , Geert Bourgeois , Yves Leterme , voorzitter van de CD&V-fractie, Frank Vandenbroucke , minister van Sociale Zaken en Pensioenen, Jef Tavernier , minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu, Jef Valkeniers , Colette Burgeon , Luc Goutry , Guido Tastenhoye	

SOMMAIRE

Excusés	1
Discussion de la déclaration du gouvernement (continuation)	1
<i>Orateurs:</i> Guy Verhofstadt , premier ministre, Stef Goris , Greta D'hondt , Geert Bourgeois , Yves Leterme , président du groupe CD&V, Frank Vandenbroucke , ministre des Affaires sociales et des Pensions, Jef Tavernier , ministre de la Protection de la consommation, de la Santé publique et de l'Environnement, Jef Valkeniers , Colette Burgeon , Luc Goutry , Guido Tastenhoye	

PLENUMVERGADERING

van

DONDERDAG 10 OKTOBER 2002

10:00 uur

SÉANCE PLÉNIÈRE

du

JEUDI 10 OCTOBRE 2002

10:00 heures

De vergadering wordt geopend om 10.00 uur door de heer Herman De Croo, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.00 heures par M. Herman De Croo, président.

Tegenwoordig bij de opening van de vergadering zijn de ministers van de federale regering:
Ministres du gouvernement fédéral présents lors de l'ouverture de la séance:
Antoine Duquesne, Frank Vandenbroucke, Guy Verhofstadt.

De **voorzitter**: De vergadering is geopend.
La séance est ouverte.

**Berichten van verhindering
Excusés**

Karel Pinxten, wegens ziekte / pour raison de santé;
Arnold Van Aperen, wegens ambtsplicht / pour obligation de mandat;
Pierre Chevalier, Yolande Avondtroodt, met zending buitenslands / en mission à l'étranger;

**01 Bespreking van de verklaring van de regering (voortzetting)
01 Discussion de la déclaration du gouvernement (continuation)**

De **voorzitter**: De bespreking is hervat.
La discussion est reprise.

Chers collègues, nous allons poursuivre les débats entamés hier. Je constate qu'il y a autant de ministres que de parlementaires.

01.01 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mijnheer de voorzitter, het debat is voorbij.

De **voorzitter**: Ik had die reactie uiteraard verwacht. Ik heb een lijst rondgedeeld waarop de heer Van Parys als eerste spreker staat genoteerd. Ik heb ook Fientje Moerman genoteerd en de heer Goris. Mijnheer Goris, u bent er, dus u hebt het woord.

01.02 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Als wij er niet zijn, dan krijgen wij een berisping.

01.03 **Stef Goris** (VLD): Mijnheer de voorzitter, premier, heren ministers, collega's, de regering stond met deze begroting voor een moeilijke oefening, maar zij heeft het werk toch tot een goed einde gebracht. Mijnheer de eerste minister, ik wil u daarvoor feliciteren, want de omstandigheden waren er dit jaar niet naar om het tot een eenvoudige taak te maken. Toch is uw regering erin geslaagd om deze begroting in evenwicht voor te leggen, ondanks de ongunstige situatie in het buitenland. De sterren stonden niet gunstig om hiervan een eenvoudige taak te maken.

De buitenlandse zaken staan niet alleen deze dagen, maar de voorbije weken, maanden en jaren – voornamelijk na 11 september – era in de

01.03 **Stef Goris** (VLD): Le gouvernement est parvenu à présenter un budget en équilibre dans un climat international particulièrement difficile qui a des répercussions néfastes sur l'économie mondiale. Le groupe VLD soutient le gouvernement dans son intention de ne négliger aucune piste diplomatique concernant l'Irak afin de faire respecter toutes les normes de droit international et de

actualiteit. Er gaat helaas geen dag voorbij zonder speculaties in de media. De eventuele gewapende militaire actie in Irak beroert ook de publieke opinie. Wij merken aan de wereldeconomie dat dit toch een bijzonder nefaste invloed heeft, met alle gevolgen van dien, ook wanneer een Belgische regering voor de taak staat om een begroting op te maken.

De premier heeft in zijn regeringsverklaring terecht het thema Irak aangehaald. Wij willen vanuit de VLD-fractie de regering steunen in haar voornemen om diplomatieke middelen maximaal in te zetten om internationale rechtsregels maximaal toe te passen en te beklemtonen dat een militaire inzet alleen als allerlaatste middel tot de mogelijkheden kan behoren. Dat kan uiteraard alleen aan de voorwaarde dat het gebeurt met een zeer duidelijk UNO-mandaat.

Wij menen dat België als koploper in de Europese Unie in dit verband moet aandringen op een eensgezinde opstelling, zodat wij de door de Verenigde Staten aangekondigde militaire confrontatie hopelijk kunnen vermijden. Een gezamenlijke standpuntbepaling in deze kwestie vormt, volgens mij, een uitdaging waarbij de Europese Unie de wil te kennen geeft om gezamenlijk een veiligheids- en defensiebeleid op het terrein te concretiseren en uit te werken.

Het doel is natuurlijk wel dat men onvoorwaardelijke, alomvattende wapeninspecties kan uitvoeren, die zeer vlug van start kunnen gaan. Die inspecties kunnen worden gevolgd door een eventuele ontwapening, in navolging van de genomen VN-resoluties. De wereldeconomie mag in ieder geval niet langer worden beïnvloed door deze spanning. Ons land kan er alleen wel bij varen dat dit probleem zo vlug mogelijk op een correcte, diplomatieke manier wordt opgelost.

In de begroting is ook in een beperking van het defensiebudget voorzien. Defensie is een van de departementen, zoals vele andere, waar in het kader van de budgettaire orthodoxie ingeleverd wordt. Defensie is, zoals de meeste departementen, ook een departement onder budgettaire druk. Niettemin ben ik ervan overtuigd dat het budgettaire evenwicht de eerste prioriteit moet zijn. Men moet dus inspanningen kunnen verwachten van alle departementen, ook van het departement Defensie dat ik het beste ken van alle departementen en waarvan ik ook het personeel vrij goed ken. Ook hier moeten we ons steentje bijdragen en ervoor zorgen dat wij met ons land de goede richting blijven uitgaan. Er moet dus ook op dat vlak wat bijgedragen worden. Toch wil ik beklemtonen dat de inlevering die gedaan wordt, moet worden geplaatst tegenover het aangevraagde budget. Wanneer men gaat vergelijken met het effectieve budget van het lopende jaar, is de inkrimping minimaal.

Er is bovendien – laten wij het niet vergeten – de grote hervorming van de krijgsmacht, die nu volop in uitvoering is en nog een aantal jaren zal doorlopen. We staan binnenkort ook voor een belangrijke NAVO-top in Praag, waar ongetwijfeld de DCI, de Defense Capability Initiative, opnieuw ter sprake zal komen en waar men ook van België zal vragen dat het zijn bijdrage herdefinieert, dat het bepaalt hoe het precies wil mee evolueren in dat nieuwe NAVO-landschap en vooral, binnen het nieuwe concept dat zich meer en meer aftekent na 11 september, dat het de taken en de middelen preciseert die zullen worden ingezet. Ook het investeringsplan op middellange termijn, zal waarschijnlijk herzien moeten worden, in het licht van deze NAVO-top in Praag. Belangrijk lijkt mij ook dat op het vlak van defensie in deze begroting niet wordt geraakt aan het personeel. U weet dat wij bij de hervorming van de krijgsmacht een aantal ambitieuze projecten op stapel hebben staan. Het MCM-statuuut en een aantal andere wetsvoorstellen die ter tafel

n'envisager qu'en tout dernier ressort une intervention militaire, avec un mandat clair des Nations Unies. Il incombe à la Belgique d'insister en faveur de l'unanimité européenne et d'une politique de défense commune. Une inspection des armes inconditionnelle et globale doit être mise en œuvre et éventuellement suivie d'un désarmement. L'économie mondiale ne peut continuer à subir ces tensions.

Le budget général limite le budget de la défense. C'est normal, car l'équilibre budgétaire a la primauté, ce département doit donc participer à l'effort. Cette contribution est toutefois minimale eu égard au budget effectif de l'année en cours.

La réforme de l'armée entraîne de nombreuses conséquences sur le plan budgétaire. La mission de la Belgique sera également redéfinie lors du sommet de l'OTAN à Prague, ce qui nécessitera peut-être une adaptation du plan d'investissement.

Les effectifs ne seront pas affectés par ce budget, bien au contraire. Ce gouvernement a élaboré un éventail de mesures qui amélioreront sensiblement la position de l'homme sur le terrain. Je vous en transmettrai prochainement la liste.

La politique d'achat constitue un élément important. Il doit rester possible d'acquérir du matériel moderne dans les limites du budget. Dans le cadre de l'extension de la capacité de transport, une procédure a été lancée en vue d'acquérir un navire de transport. Ce dossier se chiffrent à 11 milliards de francs, le gouvernement a décidé de l'évaluer à nouveau. Nous devons examiner l'opportunité d'une modification de la législation stricte sur les marchés publics. Il conviendrait de renforcer la coopération européenne et de procéder à davantage d'achats collectifs.

A terme, le retour des troupes belges d'Allemagne générera des économies importantes. Par

liggen, zullen alleszins nog worden besproken. Ik wil binnenkort aan de Kamer een lijstje voorleggen van al de verwezenlijkingen van deze regering op het vlak van landsverdediging. Een aantal specialisten en insiders delen mij in alle duidelijkheid mee dat men meer heeft gerealiseerd dan de voorbije 2 of 3 regeringen samen.

Talrijke ontwerpen en voorstellen werden goedgekeurd die het statuut van het personeel van de krijgsmacht aanzienlijk hebben verbeterd. Alhoewel niet meteen sexy, is de lijst lang. Het zijn meestal kleine dingen maar talrijk en belangrijk voor de gewone man op het terrein. Deze regering heeft deze problemen systematisch aangekaart en opgelost. Ik zal deze lijst binnenkort bekendmaken. Het is, mijns inziens, van elementair belang dit te beklemtonen.

Ik ga wat dieper in op het aankoopbeleid, een ander belangrijk punt in defensie. Het lijkt me van elementair belang dat de aankoop van modern materieel budgettair verantwoord moet blijven. Budgetoverschrijvingen moeten vermeden worden. Al de partijen van de meerderheid en een aantal van de oppositie vinden dat de transportcapaciteit binnen de Europese context moet worden uitgebreid. De procedure voor de aankoop van een transportschip werd opgestart. U hebt ongetwijfeld vernomen dat het kostenplaatje van dit dossier ondertussen gestegen is tot 11 miljard Belgische franken. Het was een verstandige beslissing van de regering deze beslissing opnieuw te evalueren en te onderzoeken op welke manier het hoge kostenplaatje kon worden aangepast. Wij zijn het erover eens dat de transportcapaciteit niet alleen maritiem maar ook over het land en in de lucht moet worden opgevoerd. Voorwaarden zijn echter wel correcte prijzen en haalbaarheid voor onze buurlanden binnen een Europees concept.

Welnu, laten we duidelijk zijn. Wat het dossier van het strategisch transportschip betreft, kunnen wij niet aanvaarden dat het schip aan die prijs wordt aangekocht. Collega's, er zijn nog andere dossiers waarop wij de voorbije maanden helaas zijn gestrand – laten we eerlijk zijn – omdat wij met een bijzonder moeilijke en rigide wetgeving zitten. Ik nodig de regering en de verschillende partijen uit om tijdens de volgende legislatuur na te gaan hoe onze buurlanden dat aan boord leggen en de wetgeving op de overheidsopdrachten – meer bepaald voor de aankoop van legermateriaal – ingrijpend bij te sturen.

Ik pleit hier onverkort voor een betere internationale samenwerking en voor internationale aankopen, samen met de buurlanden. Ik verwijs onder meer naar de succesverhalen van de aankoop van mijnenjagers, samen met Frankrijk en Nederland, en de aankoop van de F16's destijds, samen met Denemarken, Noorwegen en Nederland. Alle dossiers die wij toen hebben uitgevoerd in internationale samenwerking zijn succesverhalen gebleken. Alle dossiers waarin wij dachten zelf het warm water uit te vinden en waarvoor wij zelf tekeningen hebben gemaakt, bleken dossiers te worden met monsterlijke afmetingen die budgettair totaal uit de band sprongen. Daarom moeten wij, ook in zware dossiers zoals de aankoop van een schip en van zwaar en duur materieel, de buurlanden erbij betrekken en trachten te komen tot een maximale internationale samenwerking.

Collega's, wij moeten efficiënt en rationeel werken met onze begrotingsmiddelen, dat lijkt mij duidelijk. Na drie jaar zien we hiervoor aanwijsbare elementen. De Belgische eenheden in Duitsland worden teruggetrokken. Op termijn zullen we ook hiermee heel wat middelen kunnen besparen, maar de beperkte budgettaire ruimte noopt ons nog verder te gaan.

ailleurs, la vente de bâtiments inoccupés et de matériel inutilisé peut contribuer à ménager une marge budgétaire.

Pour ce qui est du dossier du navire de transport, il serait peut-être préférable de choisir de faire progresser le dossier des hélicoptères de transport. Je préconise également la coopération internationale pour le remplacement des hélicoptères Sea King. Quels types d'appareils nos voisins utilisent-ils?

La vente de F16 inutilisés doit être finalisée de toute urgence. Nous devons rechercher des candidats acquéreurs parmi les nouveaux partenaires de l'OTAN.

Nous entretenons de bonnes relations avec le Bénin dans le domaine de la coopération militaire. Nous pourrions peut-être également leur vendre du matériel.

Les bâtiments inoccupés doivent être vendus à des prix conformes à ceux pratiqués sur le marché de l'immobilier.

Les partis de la majorité déposeront une proposition qui rectifiera la législation relative aux exportations d'armes. Nous avons atteint un consensus à ce sujet. L'objectif est d'améliorer la loi en termes de transparence et de suivi et de compléter la liste de critères utilisée. La commission compétente se réunira alors tous les quatre mois pour suivre l'évolution des dossiers d'armements.

In de begroting wordt voorzien – maar de minister van Landsverdediging zal daarop nog in detail ingaan en ook aan het Parlement de cijfers voorleggen – dat leegstaande gebouwen, onbenutte terreinen en overtollig materieel door een goed georganiseerde, professioneel doorgevoerde verkoop het budget aandikken en dat die centen ook bij het budget van Landsverdediging blijven.

Ik wil even terugkomen op de transportcapaciteit. Toen ik daarnet over het transportschip sprak, ben ik het volgende puntje vergeten. Het dossier dat nu voorligt, kan onze goedkeuring inderdaad niet langer wegdragen omwille van de dure kostprijs. Wij pleiten er dan toch voor om veeleer te opteren een ander dossier naar voren te schuiven, namelijk het dossier van de transporthelikopters. Ik denk dat een transporthelikopter een soepele, goede manier is om te kunnen werken in buitenlandse operaties, om te kunnen samenwerken met onze buitenlandse partners. Ik wil erop wijzen dat ook mijn collega Martial Lahaye uit West-Vlaanderen, met Koksijde vlak in zijn buurt, hier ook al langer aandringt op de vervanging van de Sea Kings, naar mijn mening trouwens heel erg terecht. Nu is ook het ogenblik aangebroken om in de vervanging van die Sea Kings te voorzien en samen te kiezen voor de aanschaf van die transporthelikopters. Ook op dat vlak pleit ik duidelijk voor internationale coöperatie door na te gaan met welke toestellen onze buurlanden vliegen. Het is natuurlijk evident dat als wij samen naar een buitenlandse operatie gaan, het kunnen beschikken over gezamenlijke logistiek, gezamenlijke onderhoudstroepen en gezamenlijk onderhoud, een proef is wanneer we met een aantal partners samen in het buitenland verblijven.

Ik kom terug op de verkoop van het materieel die ik daarnet al even aanhaalde. Ook in dat verband meen ik dat de verkoop van de niet gebruikte en onbenutte F16-toestellen zo vlug mogelijk beëindigd moet worden. Wij zijn er ons natuurlijk van bewust dat die toestellen geen midlife-update gekregen hebben en dat het de types A en B zijn. Niettemin moeten wij trachten, vooral nu de NAVO binnenkort wordt uitgebreid, om bijvoorbeeld bij de nieuwe partners te zoeken naar kandidaten die interesse tonen om die toestellen aan te kopen. Het lijkt mij belangrijk dat ook aan dat dossier nieuwe impulsen worden gegeven.

Wij beschikken in onze verschillende magazijnen over aanzienlijke hoeveelheden materiaal. Het lijkt mij belangrijk dat ook dat wordt omgezet in franken of in euro's, zodat wij op die manier heel ons materieel en onze magazijnen rationaliseren.

De minister van Landsverdediging bezocht verschillende keren Benin. U weet dat wij met Benin een bijzonder goede relatie hebben, ook op het vlak van militaire samenwerking. Het is een bijdrage die naar mijn gevoel veel lof verdient. Vermits ons budget krap is, is het misschien een goed idee om nog wat meer samen te werken en eventueel ook proberen materieel te verkopen aan Benin. Ik denk dat ze interesse hebben om een aantal elementen van ons materieel aan te kopen.

U weet dat wij over heel wat leegstaande en niet meer gebruikte gebouwen beschikken. Er zijn militaire hospitalen, munitiedepots en allerhande loodsen. Deze moeten zo spoedig mogelijk verkocht worden aan marktconforme prijzen. We moeten investeerders aantrekken via immobiliënmakelaars en we moeten bedrijven inschakelen. Het lijkt mij belangrijk dat dit allemaal zo vlug mogelijk wordt gerationaliseerd en wij tot verkoop kunnen overgaan.

Tot slot wil ik het nog even hebben over de wapenexport. U weet dat er heel wat ophef was rond de geplande wapenleveringen aan een bepaald

Centraal-Aziatisch land. Het is dan ook de bedoeling dat de meerderheidspartijen zeer binnenkort een wetsvoorstel indienen. Dit voorstel zal de wetgeving op de wapenexporten bijsturen. Daaraan werd flink en constructief gewerkt en er werd een consensus bereikt. Ik heb zelf namens mijn fractie deelgenomen aan de besprekingen en ik ben dan ook zeer blij dat wij op zeer korte termijn tot een zeer goede verbetering van de bestaande wetgeving gekomen zijn. Dit voorstel wijzigt de wetgeving ingrijpend en op belangrijke punten en maakt de zaken veel transparanter. Hierdoor krijgen wij ook een veel betere opvolging van de dossiers. De commissie voor de Legeraankopen – waarin nu reeds alle collega's zetelen die met wapenaankopen te maken hebben – zal om de vier maanden de lopende dossiers bekijken. Ook zullen de criteria worden aangevuld met een aantal actuele zaken die de moeilijke controle op de verkoop en de export aanzienlijk transparanter en beter controleerbaar zullen maken.

Persoonlijk ben ik er erg fier op dat we dit hebben bereikt. Het zal mij een genoegen zijn om dit wetsvoorstel binnenkort samen met de collega's uit de meerderheid in te dienen bij de Kamer en het samen met u te bespreken.

De **voorzitter**: Collega's, ik heb beloofd om nu mevrouw D'hondt het woord te geven, maar minister Vandenbroucke zou deze voormiddag in de Kamer aanwezig kunnen zijn. Ik wil geen specifiek debat organiseren maar ik wil toch de leden die zich meer tot hem richten eerst het woord geven. Mevrouw D'hondt en de heer Valkeniers krijgen zeker het woord. Is er iemand van een andere fractie die zich specifiek tot minister Vandenbroucke richt? We horen dus mevrouw D'hondt en de heer Valkeniers. Mijnheer Tastenhoye, ik neem aan dat u zich niet specifiek tot minister Vandenbroucke richt? Hier en daar kan er wel een onderbreking komen.

01.04 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, heren van de regering, collega's, de meeste sprookjes beginnen met "Er was eens...". Ook wat ik hier vandaag ga vertellen begint daarmee. Er was eens een meester-zeepbellenblazer die de bevolking beloofde dat, wanneer ze hem en zijn veelkleurige zeepbellen zou volgen, zij de actieve welvaartsstaat binnengeleid zou worden. In het zog van die meester-zeepbellenblazer werd de tocht aangevat die in rechte lijn moest leiden naar de actieve welvaartsstaat. Mijnheer de eerste minister, het is opvallend dat er in uw oktoberverklaring duidelijk blijkt wordt gegeven van het afkalven van het geloof in de actieve welvaartsstaat. In uw oktoberverklaring van 1999 beleed u zes maal uw geloof in de actieve welvaartsstaat. In 2000 was er zelfs een stroomversnelling en beleed u uw geloof zeven maal. In 2001 was dit terecht al afgenomen tot één keer. Eergisteren hebt u het gepresteerd om in uw beleidsverklaring geen enkele keer de term actieve welvaartsstaat te gebruiken. De zeepbellen werden zeker bij het begin van uw legislatuur in een hoog tempo de lucht in geblazen. Wij geven grif toe dat ze veelkleurig rondtartelden en zich in het licht van de zon – de hoogconjunctuur – spiegelden.

Het oogde inderdaad mooi. Zo oogde ook de zeepbel van de werkgelegenheidsgraad zeer mooi. Gisteren is daarover reeds heel wat te doen geweest. In het regeerakkoord van 1999 stond letterlijk, ik citeer: "De regering verbindt er zich toe een actief opleidings- en tewerkstellingsbeleid te voeren dat erop gericht is de werkgelegenheidsgroei te doen stijgen". Wat leren de cijfers van Eurostat ons? De werkgelegenheidsgraad in ons land is onder blauw-rood-groen gedaald of minstens gestagneerd. Alleen Spanje, Italië en Griekenland doen het slechter dan wij. Mijnheer de eerste minister, de evolutie tussen 2000 en 2001 geeft volgende cijfers. De werkgelegenheidsgraad in België bedraagt -0,7% terwijl het Europese gemiddelde +0,7% is. De vrouwelijke werkaeleanheidsaraad in België

01.04 Greta D'hondt (CD&V): Cela fait un moment déjà que le premier ministre s'est révélé comme un illusionniste patenté. Lors des déclarations de politique générale précédentes, on nous avait rebattu les oreilles avec la notion d'"Etat social actif" qui a totalement disparu de la déclaration de 2002. Les nombreuses et alléchantes propositions ont éclaté telles des bulles de savon.

Le taux d'occupation qui, aux termes de l'accord gouvernemental devrait augmenter, a baissé ou stagné. Seules l'Espagne, l'Italie et la Grèce font moins bien. La Belgique affiche sur toute la ligne un résultat inférieur à la moyenne européenne.

La simplification des plans d'embauche était une des priorités absolues de ce gouvernement. On comptait dix-neuf plans d'embauche différents au début de cette législature, il y en aura vingt-sept à la fin. En 1999 déjà, nous avons déposé une proposition de loi visant à simplifier et à harmoniser le régime des plans d'embauche.

bedraagt -1%, het Europese gemiddelde is +1%. De werkgelegenheidsgraad bij oudere werknemers bedraagt -2,2% in België terwijl het Europese gemiddelde +0,8% bedraagt. Weg zeepbel.

De vereenvoudiging van de banenplannen. Bij het einde van de vorige legislatuur waren er 19 banenplannen. Ik heb reeds gezegd dat dit een te groot aantal is. Blauw, rood en groen maakten in de regeringsverklaring een topprioriteit van de vereenvoudiging van de banenplannen. U herhaalde dit in iedere regeringsmededeling die daarop volgde, en terecht. Wij dienden eind 1999 een wetsvoorstel in om de banenplannen te vereenvoudigen en te harmoniseren. Zoals zoveel van onze wetsvoorstellen ligt ook dit voorstel in de commissie voor de Sociale Zaken.

Op het einde van deze legislatuur zult u, mijnheer de eerste minister, 27 banenplannen hebben in plaats van 19 zoals halfweg 1999. Volgens de regeringsmededeling van deze week komt de vereenvoudiging van de banenplannen er wel, maar dan pas in 2004. Dat zal dan vijf jaar zijn nadat u daar uw topprioriteit van had gemaakt. Wég zeepbel! Al wat u voorspelt is gerealiseerd?

01.05 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Ten eerste, het is natuurlijk niet correct om niet de evolutie in activiteitsgraad volledig te geven en vast te stellen dat die in 1998 iets meer dan 57% bedroeg, terwijl dat nu 60% is. U moet er dan wel rekening mee houden, zoals ik gisteren ten overvloede heb gezegd maar wat u niet wil aannemen, dat er een wijziging in de methodologie is opgetreden. Sinds 2001 worden de volledige loopbaanonderbrekingen uit de cijfers gehaald. Als u deze correctie toepast, blijkt dat in 1998 de werkgelegenheidsgraad 57% bedroeg, in 1999 58,9%, 60% in 2000 en, mits de correctie van de loopbaanonderbrekingen, in 2001 is gestabiliseerd. Ver van mij om te zeggen dat dit voldoende is of voldoende succes vormt. Ik zou deze evolutie graag verdergezet zien worden.

Ten tweede, wat u ook niet zegt – ik vind het spijtig dat u dit niet kunt erkennen – is dat de werkloosheidsgraad nog 9,3% van de beroepsbevolking bedroeg in 1998 en nu is gedaald tot 6,8%. Dat ligt een stuk onder het Europees gemiddelde. U hebt gelijk dat wij op een aantal terreinen inzake de activiteitsgraad veel slechter scoren dan het Europees gemiddelde. Zeg voor een goed debat toch echter ook waarop wij beter scoren dan het Europees gemiddelde, met name de werkloosheidsgraad waar wij met 6,8% ook een stuk onder de 7% blijven, daar waar het gemiddelde van Europa een stuk boven de 8% uitkomt.

Ten slotte, heb ik nog een derde bemerking over de vereenvoudiging van de banenplannen. Mevrouw D'hondt, u hebt veel meer ervaring met de sociale partners dan ikzelf. U hebt immers jarenlang deel uitgemaakt van de club van de sociale partners. Twee jaar geleden hadden wij – ik geef dat grif toe en minister Vandenbroucke kan u dat trouwens bevestigen – een heel concreet vereenvoudigingsvoorstel op tafel liggen, namelijk de franchise, met zijn voor- en nadelen. Wij hebben dat voorgesteld aan de sociale partners en zij waren daarvoor niet te vinden. Ik laat in het midden wie daar het meeste tegen was gekant. De tegenkanting kwam meer van de werkgevers dan van de werknemers. Wij hebben inderdaad meer dan een jaar met hen gediscussieerd om een consensus te vinden, om tot een akkoord te komen. Dat akkoord is er nu tussen de sociale partners en de regering. Onze bedoeling is dat voorstel in de komende weken in te dienen. Het zal een van de eerste wetsontwerpen zijn die wij na deze begroting zullen indienen.

Mijnheer Leterme, ik heb dat niet elk jaar opnieuw aezead. Wij hebben

Notre texte n'a toujours pas dépassé le stade de l'examen en commission des Affaires sociales. Tout espoir de simplification ne se concrétisera pas avant l'horizon 2004.

01.05 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Le taux d'activité n'a pas baissé en Belgique, au contraire, il est passé de 57 pour cent en 1998 à 60 pour cent en 2002. Ce résultat est toutefois quelque peu masqué par le fait que les interruptions de carrière à plein-temps ne sont plus incluses dans les chiffres. Moi aussi, j'aurais préféré pouvoir constater une hausse constante.

Le taux de chômage a à nouveau baissé, passant de 9,3 pour cent de la population active en 1998 à 6,8 pour cent aujourd'hui.

Nos performances sont inférieures à la moyenne européenne à certains égards mais supérieures à d'autres.

La simplification des plans d'embauche doit aussi être resituée dans le contexte exact. Nous avions proposé un système concret de franchise dont les partenaires sociaux n'ont pas voulu. Nous avons négocié pendant plus d'un an et conclu un accord. Nous déposerons un projet de loi prochainement. Nous voulions le faire entrer en vigueur le 1er janvier 2003 mais les secrétariats sociaux eux-mêmes nous ont demandé de reporter l'instauration d'un nouveau système au 1er janvier 2004 parce qu'ils doivent procéder à la déclaration électronique dès avant le 1er janvier 2003.

twee jaar geleden een concreet voorstel gedaan aan de sociale partners. Sommigen, namelijk het VBO, vonden dat het te verregaand was. Wij hebben eindeloos onderhandeld, wij zijn zo ver gegaan als wij maar konden en wij hebben nu een akkoord dat de zaken veel vereenvoudigt. Ik wil het hier niet volledig uiteenzetten. U kent het systeem met een structurele lastenverlaging, een dubbele lastenverlaging voor de oudere werknemers en de lagere lonen, en dan een doelgroepenbeleid. Het was ook ons voorstel om dat al na 1 januari 2003 in te voeren. De sociale secretariaten zelf hebben ons echter gevraagd dat pas op 1 januari 2004 te doen. Zij moeten nu al op 1 januari 2003 de vereenvoudiging-Dimona verwerken. Deze elektronische aangifte van de tewerkstelling is op zich al een enorme operatie. Als zij dat op een ernstige manier willen doen, moeten wij hen uitstel gunnen tot 1 januari 2004.

Er is een waarheid, een realiteit die moet worden onderkend: het is niet omdat we zitting hebben in het Parlement als politici dat we alles tot in het oneindige moeten rekken en in het belachelijk moeten trekken.

01.06 Geert Bourgeois (VU&ID): Als mevrouw D'hondt het toestaat, wil ik zonder stemverheffing en zonder overdrijven inpikken op wat de eerste minister heeft gezegd.

Gisteren hebben we het laatste blad van de financiële bijlage pas gekregen nadat we al vanop het spreekgestoelte het woord voerden. Ik weet niet of mevrouw D'hondt over andere cijfers beschikt, maar uit dat laatste blad zou moeten blijken dat er een stagnatie is. Hoe dan ook, de conclusie van mevrouw D'hondt is correct. Dit was het hoofdthema van paars-groen, dit was het bindmiddel tussen blauw en rood: de actieve welvaartsstaat. De eerste minister moet zelf toegeven dat de regering niet is geslaagd op dat punt.

Ten eerste, het Europese gemiddelde ligt beduidend hoger. Vandaag zijn de cijfers van de activiteitsgraad van Vlaanderen in een studie van de universiteit Leuven aan bod gekomen. Het zou wel mooi zijn om ook eens de cijfers van Wallonië te krijgen. In ieder geval, op het punt dat het hoofdthema van de regering is – herinner u "De brug naar de 21ste eeuw: de actieve welvaartsstaat" – is er, zelfs als de cijfers van de eerste minister correct zijn, hoogstens een stagnatie.

(...)

We rekenen nu af op het einde van uw regeerperiode, mijnheer de eerste minister.

Ten tweede, ik heb hier de cijfers van Eurostat bij mij. U hebt het over de werkloosheidscijfers. We weten ook dat er weer een aantal categorieën uit de statistieken is verdwenen in de loop van de periode. Hoe dan ook, het gemiddelde aantal werklozen jonger dan 25 jaar in Europa bedraagt volgens de cijfers van Eurostat Luxemburg in augustus 2002 15,3% tegenover 19,1% in België. Bij de mannen bedraagt de werkloosheidsgraad in Europa 14,9% en in België 18,5%; bij de vrouwen is dat in Europa 15,8% en in België 19,9%. Indien u nuanceringsen aanbrengt, dan brengt u best ook die nuanceringsen aan. Geef ook toe dat de uitstoot van oudere werknemers, wat een enorme hypotheek op onze toekomst legt, onverminderd doorgaat op alle niveaus en op alle vlakken.

01.07 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik ben vereerd te merken dat de repliek langer was dan mijn betoog tot nu toe.

01.06 Geert Bourgeois (VU&ID): Si les chiffres sont exacts – nous n'avons reçu les dernières pages des annexes financières qu'hier – l'Etat social actif stagne alors même qu'il constituait l'objectif majeur du gouvernement. Ainsi, le chômage chez les moins de 25 ans dépasse la moyenne européenne. Et le marché du travail continue de rejeter les travailleurs âgés.

01.07 Greta D'hondt (CD&V): Les chiffres indiquent une stagnation.

U zult hebben vastgesteld, mijnheer de eerste minister, dat ik daarnet in verband met de cijfers met en zonder de loopbaanonderbrekers, heb gezegd dat bij een cijfer zonder de loopbaanonderbrekers, de activiteitsgraad stagneert. Ik wil uiteraard met u hierover in discussie treden.

01.08 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: De vorige jaren steeg de activiteitsgraad en in 2001 deed er zich een stagnatie voor.

01.08 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: L'an dernier, nous avons noté une amélioration. On ne peut parler de stagnation que pour la seule année 2001.

01.09 **Greta D'hondt** (CD&V): Inderdaad en thans worden wij geconfronteerd met een stagnatie. De uitgezuiverde Eurostat-cijfers die ik aanhaalde met betrekking tot de evolutie van de werkgelegenheidsgraad tussen 2000 en 2001 zijn duidelijk: de werkgelegenheidsgraad in België daalde met 0,7 tegenover een Europees gemiddelde van plus 0,7; de werkgelegenheidsgraad van vrouwen in België verminderde met 1 tegenover een Europees gemiddelde van plus 1 en wat de cijfers in verband met de oudere werknemers betreft noteren we voor België min 2,2 tegenover een Europees gemiddelde van plus 0,8. Ik kan u zonder problemen mijn informatiebronnen verstrekken en de cijfergegevens laten ronddelen.

01.09 **Greta D'hondt** (CD&V): Les données épurées révèlent un taux de chômage supérieur à la moyenne européenne. Par ailleurs, le gouvernement n'a pas su harmoniser les plans d'embauche. On est passé de dix-neuf plans d'embauche au début de la législature à vingt-sept aujourd'hui. La responsabilité n'en incombe nullement aux partenaires sociaux. Les données relatives au chômage ne correspondent pas davantage. Le premier ministre condamne sans appel la législature précédente et se réfère, dans sa déclaration de politique générale, à l'année 1998. En 2002, le chômage a nettement augmenté par rapport à cette année. En outre, il conviendrait plutôt de compter à partir de la moitié de 1999 plutôt que de se fonder sur une année située au milieu de la législature précédente. Il n'est nullement question d'une réduction de 25 pour cent, comme l'a affirmé le premier ministre dans son discours.

Ik kom thans tot de banenplannen. Ik ken de sociale partners. Toen u gedurende drie opeenvolgende jaren van de werkgelegenheid een topprioriteit maakte, realiseerde u zich blijkbaar niet dat u zich tot de sociale partners moest wenden. Nu realiseert u zich dat wel. U hebt steeds beweerd dat de sociale partners u niet hebben geholpen om de banenplannen te harmoniseren. Het feit is dat u er toch maar in geslaagd bent om van 19 tot maar liefst 27 banenplannen te komen. Dat is alvast niet te wijten aan de sociale partners.

In de beleidsverklaring staat zwart op wit dat de werkloosheid een kwart lager ligt dan in 1998 en zich een stuk onder het Europees gemiddelde situeert. Welnu, ik durf te beweren dat zulks niet juist is.

U kunt dan nieuwe cijfers laten aanrukken maar zoals ik gisteren in een onderbreking ook al heb gezegd, verfoeit u de vorige legislatuur onder Jean-Luc Dehaene. Als u toch wil uitpakken met cijfers, zou het correct zijn mocht u zich beperken tot de periode van uw eigen legislatuur te beginnen van ten vroegste midden 1999 – en dan nog – in plaats van 1998. Ik neem de tekst van uw beleidsverklaring, premier, en daarin staat dat u moet gaan tot 1998 om nog maar een stukje te bewijzen van wat u wil bewijzen. Maar wat zijn de werkloosheidscijfers? In 1997 waren er 495.316 werklozen. In 1998, het jaar waarnaar u in uw beleidsverklaring verwijst, waren er 447.325 werklozen. Ik ga zo voort en kom in 2001 tot 379.372 werklozen en in 2002 tot 372.228, een raming op basis van 9 maanden. Premier, als u 1998 vergelijkt met 2002 – ik verwijs dienaangaande naar de tekst van uw beleidsverklaring – zie ik geen daling van 25%. Ik heb nog altijd de regel van drie geleerd, ik heb nog altijd procenten leren berekenen.

01.10 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Mevrouw D'hondt, u spreekt zo graag over Eurostat-statistieken. Neem ze en u zult zelf merken dat het 9,3 was in 1998 en nu 6,8. U hebt ze, neem ze.

01.10 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Selon Eurostat, il y a eu une baisse puisqu'on est passé de 9,3 % en 1998 à 6,8 % aujourd'hui.

01.11 **Greta D'hondt** (CD&V): Mijnheer de premier, ik heb het over uw beleidsverklaring, waarin u zegt dat tussen 1998 en nu de werkloosheid gedaald is met 25%. Ofwel werkt uw rekenmachine niet meer. ofwel

werkt dat van mij niet meer, maar dat is geen 25%.

01.12 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: Schrijf misschien even een briefje aan Eurostat?

01.13 **Greta D'hondt** (CD&V): Eurostat heeft uw beleidsverklaring niet geschreven; ik vermoed nog altijd dat u die zelf geschreven hebt. Dat betekent, mijnheer de premier, dat tussen 1997 en 1999 het aantal niet-werkende werkzoekenden daalde met 77.647, en tussen 2000 en 2002 met 12.894. Ik geef u de cijfers van de RVA, die nog altijd een instelling is – dat hebt u zelf erkend – die zeer performant is. U hebt er zelfs nog een prijs aan gegeven. Die cijfers zijn correct, tenzij u uit uw farde een nota haalt met cijfers die de cijfers van de RVA tegenspreken. Dan zal ik een van de eersten zijn om dat aan te nemen.

01.14 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, gelet ook op de reacties van de premier daarnet merk ik op dat ik gisteren vastgesteld heb dat ook SP.A collega Dirk Van der Maelen gewezen heeft op het probleem van de stijgende werkloosheid. Hij gebruikte hetzelfde cijfermateriaal als mevrouw D'hondt. Dat is belangrijk als informatief element.

01.15 **Greta D'hondt** (CD&V): U weet, premier, dat door het hanteren van een andere werkmethode voor het volgen van de werkzoekenden, in Wallonië vanaf november 2001 en in Brussel vanaf januari 2002, de statistieken andere cijfers aangeven. Hadden wij de vroegere telmethode gehanteerd, die van vóór 2001 voor Wallonië en die van vóór januari 2002 voor Brussel, dan waren er 14.000 werklozen meer dan nu in de officiële tabellen staan.

Dit zal voor Wallonië voor het eerst opnieuw blijken in november 2002. U zult merken dat dit aanleiding tot discussie zal geven. Vlaanderen telt op 1 jaar tijd 17,9% meer uitkeringsgerechtigde werklozen. Sinds september 1993 is de werkloosheid in Vlaanderen nooit zo sterk gestegen dan de voorbije septembermaand. Een zeepbel die uiteenspat!

Wat de jeugdwerkloosheid betreft, was het regeerakkoord zeer duidelijk. Met de invoering van startbanen voor jongeren wilde de regering elke jongere binnen de 6 maanden na het afstuderen op de arbeidsmarkt inschakelen. Wat tonen de cijfers aan? In september 2001 waren 58.154 jongeren minder dan 25 jaar werkzoekend. In september 2002 was dit aantal gestegen tot 64.711. Op één jaar tijd een stijging met 6.557 jonge werklozen of 11,2% meer werklozen jonger dan 25 jaar in Vlaanderen. Van de 61.986 jonge schoolverlaters zijn er 48.130 na hun studies in de werkloosheid gedonderd. Dat is heel wat anders dan de belofte dat elke jongere binnen de 6 maanden na het afstuderen op de arbeidsmarkt zou worden ingeschakeld! Dit is niet gelukt. De stijging van de laatste maanden liegt er niet om. In maart 2002 steeg het aantal jonge werklozen met 30,7%; in april 2002 met 27%. Ik kan zo doorgaan. September 2002 is nog het meest gunstig met een stijging van 18,2%. Het is bijzonder triest te moeten vaststellen dat de werkloosheid vooral hoger opgeleiden treft met een stijging van 30%. Weg met die zeepbel!

Wat de tewerkstelling van de oudere werknemers betreft, tonen de officiële cijfers aan dat 24,1% van de oudere werknemers in 2001 werkloos waren. In vergelijking met 2000 is dit -2,2%. In Duitsland was dat 37,7%, een toename van tewerkstelling met 0,2. In Frankrijk was het 31%, een toename van 0,7. In Nederland 39,6, een toename van 1,4. Het Europese gemiddelde is 38,5%. een toename met 0,8%.

01.13 **Greta D'hondt** (CD&V): Je me base sur les chiffres de l'Onem.

01.14 **Yves Leterme** (CD&V): Hier, notre collègue Van der Maelen a pointé du doigt une augmentation du chômage en produisant les mêmes chiffres que Mme D'hondt.

01.15 **Greta D'hondt** (CD&V): A Bruxelles et en Wallonie, on procède aujourd'hui à un comptage différent pour les statistiques. Si on utilise l'ancienne méthode de comptage, il y a dans ces deux régions 17.000 chômeurs de plus. En Flandre, on a enregistré une augmentation du nombre de chômeurs de 17,9 % en une année.

Pour les jeunes, le gouvernement avait promis des contrats de premier emploi qui permettraient à chaque jeune de trouver un travail dans un délai de six mois après ses études. Or, en l'espace d'une année, nous avons comptabilisé 11,2 % de jeunes chômeurs de plus en Flandre. L'augmentation des derniers mois le prouve de manière éclatante. Ce qui est tragique, c'est qu'on a enregistré une croissance de 30 % du chômage chez les travailleurs ayant suivi une formation supérieure. En ce qui concerne l'emploi des travailleurs âgés en 2001, nous constatons que 24,1 % des travailleurs âgés sont au chômage. Ce chiffre se situe au-dessus de la moyenne des pays voisins du nôtre comme l'Allemagne, la France et les Pays-Bas. En Belgique, on a donc connu une détérioration de la situation estimée à 2,2 %. En 2002, l'évolution est encore plus dramatique. Le chômage de longue

België kent een verslechtering van de toestand met 2,2%. Hierdoor is de groep van oudere werklozen vanaf 1999 tot op heden gestegen van 132.816 tot 147.919. De evolutie in 2002 is nog dramatischer. Eind september zijn er reeds meer dan 20.000 oudere werklozen bijgekomen. Weg met die zeepbel!

De langdurige werkloosheid stijgt op een catastrofale wijze. De werkloosheid met een duur tussen zes maanden en één jaar is met 54% toegenomen, die tussen één jaar en twee jaar met 31% en die tussen twee en drie jaar met 14%. Zeg dan inderdaad dat wij verzuurd zijn, maar die cijfers zijn de werkelijkheid. Zij geven weer wat de mensen dagelijks zien en in de portemonnee ondervinden.

Ook met het levenslang leren scoren wij slecht. In België doet maar 7,4% van de actieve beroepsbevolking aan levenslang leren. In Europa is het gemiddelde 8,8%. Mijnheer de eerste minister, de burgers die achter de meester-zeepbellenblazer zijn opgestapt, hebben vastgesteld dat er steeds minder werk is en dat u het hen niet kunt geven; men had kunnen hopen dat u hen dan een degelijk vervangingsinkomen blijft aanbieden. Niets is echter minder waar. Ik citeer de cijfers van het Planbureau, van de Nationale Bank, van het ministerie van Sociale Voorzorg en van het RZIV, allemaal degelijke instellingen. Wat leren die cijfers ons over de vervangingsuitkeringen? Die leren ons dat blauw, rood en groen de actieve welvaartsstaat hebben laten voorbijgaan in het kader van tewerkstelling, maar ook voor zij die van een vervangingsinkomen moeten leven. De koopkracht van de vervangingsuitkeringen is er opmerkelijk op achteruitgegaan. Dat geldt ook voor de kinderbijslagen. De gepensioneerden, de invaliden en de werklozen zien hun inkomen voort dalen ten opzichte van de gemiddelde lonen. Ik zal u de cijfers geven, dan kunt u met cijfers bewijzen dat het niet waar is.

Hoe zit het met de pensioenen? Het gezinspensioen in de periode van 1995 tot 1998, mijnheer de eerste minister, steeg onder moeilijke economische omstandigheden met 2,8%. Tussen 1998 en 2001 daalde het met gemiddeld 3,7%. Voor de alleenstaande gehuwde mannen steeg het tussen 1995 en 1998 met 1%. Tussen 1998 en 2001 daalde het met 1,1%. De rust- en overlevingspensioenen daalden naargelang de categorie met 5,8% en met 4,4%. Dat zijn de cijfers. Ik heb de officiële tabel en ik zal ze u geven.

01.16 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mevrouw D'hondt, kunt u even herhalen wat er precies daalt?

01.17 **Greta D'hondt** (CD&V): Mijnheer de minister, wij vergelijken de bedragen van de pensioenen – hetzelfde geldt onder meer voor de invaliditeitsuitkeringen – met de stijging van de gemiddelde lonen, want het gaat over koopkracht.

01.18 Minister **Jef Tavernier**: Nu geeft u de juiste interpretatie van de cijfers, het is dus in verhouding.

01.19 **Greta D'hondt** (CD&V): Minister Tavernier, men meet de koopkracht toch met een vergelijking van de koopkracht van vervangingsinkomens met de koopkrachtstijging van de gemiddelde lonen. Waarmee vergelijkt u, als u zich afvraagt of de vervangingsinkomens de trend van de welvaart blijven volgen?

durée augmente dans des proportions alarmantes. Cela, ce n'est pas de l'aigreur mais la simple réalité! Dans le domaine de l'éducation pendant toute la durée de la vie, la Belgique occupe le bas du classement. Les revenus de remplacement, qui sont censés compenser l'augmentation du chômage, sont en net recul, tout comme les allocations familiales. Selon les chiffres de l'INAMI et de la Banque nationale, notamment, le pouvoir d'achat de ces revenus a baissé.

De 1995 à 1998, les pensions avaient augmenté de 2,8% alors qu'elles ont baissé de 3,7% au cours de cette législature. Auparavant, les époux isolés percevaient un pour cent de plus, contre un pour cent de moins aujourd'hui. Les pensions de retraite et de survie ont diminué, la première de 5,8, la seconde de 4,4%.

01.16 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Mme D'hondt pourrait-elle indiquer précisément ce qui diminue?

01.17 **Greta D'hondt** (CD&V): Compte tenu de la hausse moyenne des salaires, les pensions diminuent.

01.18 **Jef Tavernier**, ministre: Les choses sont à présent plus claires. Vous n'aviez pas indiqué qu'il s'agissait d'une comparaison.

01.19 **Greta D'hondt** (CD&V): Comment, sinon, calculer le pouvoir d'achat?

01.20 Minister **Jef Tavernier**: Ik aanvaard dat u zo'n vergelijking maakt. Ik denk dat ik zeg wat ook de collega's denken. Toen u het over cijfers had, ging u gewoon uit van het standpunt dat het gezinspensioen is gedaald, zonder relatieve cijfers te gebruiken.

01.21 **Greta D'hondt** (CD&V): Ik was nog niet aan het einde van mijn uiteenzetting. Als een gepensioneerde kijkt wat er zijn portemonnee komt en wat er in die van zijn buurman komt, die nog aan het werk is, kijkt hij ook hoeveel die heeft erbij gekregen en hoeveel hijzelf erbij heeft gekregen. Dat zijn de vergelijkingen die ik heb gemaakt.

01.20 **Jef Tavernier**, ministre: Soit, mais vous aviez simplement affirmé, dans un premier temps, que les pensions avaient baissé.

01.21 **Greta D'hondt** (CD&V): Je n'avais pas terminé mon exposé. C'est ainsi qu'il convient de mesurer le pouvoir d'achat pour vérifier s'il suit l'évolution du bien-être.

De **voorzitter**: Mevrouw, uw fractievoorzitter wenst u even te onderbreken.

01.22 **Yves Leterme** (CD&V): Collega D'hondt, minister Tavernier heeft het waarschijnlijk nog over een waanbeeld of over wat hij meegemaakt heeft aan trucs van de voor. Ik heb gelezen dat een kersvers minister, die nog blaakt van fierheid over de nieuwe job die hem aangeboden is, klaagt over de werksfeer en vooral klaagt over het feit dat de regering niet alleen de mensen beliegt, maar ook onder mekaar zwaait met onder andere misleidende cijfers.

Minister Tavernier, u leeft dus nog een beetje in die sfeer. Wat uzelf betreft, als u met een vermanend vingertje zou wijzen naar uitspraken over cijfers, dan raad ik u aan om de communicatie vanuit het kabinet van een nieuwe minister via het persagentschap Belga en de logenstraffingen en herwerkte versies die telkens moesten komen, afgelopen maandagavond rond 18.00 uur, eens rustig te lezen en dan misschien met wat meer bescheidenheid de besprekingen hier bij te wonen.

01.23 **Greta D'hondt** (CD&V): Mijnheer de minister, ik neem alleen een tabel die officieel is en die door velen en ook door de regering en de sociale partners gebruikt wordt. Die tabel hanteer ik. Ik vergelijk met wat er te vergelijken valt.

Met wat kan ik de stijging van het pensioen vergelijken? Met het inkomen van een loontrekkende. Dat is de zaak.

Wat de invaliditeit betreft, daalden de invaliditeitsuitkeringen onder de regering-Dehaene inderdaad met 1,8% ten opzichte van de brutolonen. Onder deze regering echter zijn de invaliditeitsuitkeringen gedaald met 4,6% in het stelsel van de werknemers en voor de zelfstandigen met 2,9%. Waarom zeg ik dat? Na de regeringsverklaring gehoord te hebben, gisteren aangevuld met de uiteenzettingen uit de meerderheidsfracties, blijkt het duidelijk dat de invaliden en hun inkomen geen prioriteit zijn voor blauw, rood en groen. Ik zou zeggen: men zegge het voort. Want hoewel vele groene en rode parlementsleden de eisen van CM-ziekteverzorging met de actie "Vijf voor twaalf" mee onderschreven, is er voor de uitvoering of de omzetting van diezelfde eisen in deze begroting niets te bespeuren. Mijn vraag is waar die verbintenissen gebleven zijn. Hij is er spijtig genoeg niet, maar ik zou aan de heer Wauters willen vragen hoe het nu zit met dat gemeenschappelijk wetsvoorstel dat hij namens alle fracties, ook die van de oppositie, zou indienen. Eerst had hij het vergeten en nu zal hij het verloochenen, vrees ik. Dus weer een zeepbel minder.

De werkloosheidsuitkeringen daalden met diezelfde vergelijkingsbasis tussen 1998 en 2000 voor de werklozen met gezinslast met 5%, voor degenen die een forfait betaald kregen met 6.5% en voor de

01.22 **Yves Leterme** (CD&V): Quelques semaines à peine après son accession à ses nouvelles fonctions, M. Tavernier est déjà victime des manipulations si coutumières au sein de ce gouvernement. Je lui recommande de vérifier la qualité de la communication de son cabinet vers l'extérieur et de contrôler les informations collectées par l'agence Belga lundi soir.

01.23 **Greta D'hondt** (CD&V): Les chiffres que j'avance proviennent des tableaux officiels et j'établis une comparaison avec les revenus des salariés.

Sous le gouvernement de M. Dehaene, les allocations d'invalidité avaient, il est vrai, baissé de 1,8% mais, sous le gouvernement actuel, ces mêmes allocations ont chuté de 4,6% pour les salariés et de 2,9% pour les indépendants. Ce gouvernement ne les considère donc absolument pas comme une priorité. Nombre d'élus socialistes et écologistes ont soutenu l'action "Vijf voor twaalf" mais les mesures se font toujours attendre. Qu'en est-il de la proposition de loi commune que M. Wauters comptait déposer?

Entre 1998 et 2000, les allocations de chômage ont également diminué: pour les chômeurs avec charge de famille cette baisse s'élevait à 5%, le forfait a été réduit de 5.5% et les prépensions de

brugpensioenen met 4,3%.

Mijnheer de minister van Sociale Zaken, het zal u opvallen dat ik niets gezegd heb over de gezondheidszorg. Ik zal daarover ook niets zeggen. Wij vinden namelijk dat u daarin zeer goed uw best gedaan hebt. Dat hebben wij gisteren ook al, bij monde van onze fractieleider, in uw afwezigheid gezegd.

Mijnheer de eerste minister, wij aarzelen daar ook niet over. Als het goed is, dan is het goed. Maar wat waar is, is ook waar.

Mijnheer de minister van Sociale Zaken, ik hoop alleen dat u met de budgettaire ruimte die u nu terecht hebt gekregen voor een degelijke gezondheidszorg er ook over zult blijven waken dat die kwalitatieve gezondheidszorg voor iedereen toegankelijk is. Een deel van die stijging van die budgetten zou ook kunnen gebruikt worden om de stijging van de lasten die ook op de patiënt gelegd werden, terug te schroeven.

Wij hopen en vertrouwen hiervoor op u. Ik zou u toch een vraag willen stellen over de financiering van de sociale zekerheid in de begroting voor 2003. Het zou mij genoeg doen, mijnheer de minister, mocht u me kunnen zeggen hoe dit precies ineen zit.

Volgens mijn informatie had men verschillende scenario's en heeft men voor scenario 2 gekozen. Het verontrust mij dat scenario 2 vertrok vanuit een economische groei van 2,6%. Zelfs de premier heeft dit in al zijn optimisme al teruggeschoefd naar 2,1%. Het verwondert mij dat de sociale zekerheid voor zijn begroting nog altijd een groei van 2,6% mocht gebruiken. Hierdoor zijn de andere parameters natuurlijk navenant. Ik heb scenario 2 op papier, maar kunt u mij vertellen of er in de besprekingen nog correcties aan toegevoegd worden. Anders vrees ik dat u op het einde een tekort gaat hebben. Gisteren was de regering zeer gul en bediende iedereen op de wenken met teksten en cijfers. Ik zou u dus graag willen vragen om ons de tabel van de sociale zekerheid ter beschikking te stellen. Tevens zou ik van u ook graag de verzekering krijgen dat de reserves van de sociale zekerheid niet zijn aangewend om de begroting voor de sociale zekerheid voor 2003 in evenwicht te brengen.

Ik zou nog een woordje willen zeggen over het leefloon. Er is geen verhoging en ik betreur dit ten zeerste. Het is gisteren ook al door andere collega's gezegd. Ik betreur nog veel meer dat voor degenen die moeten leven van het leefloon opnieuw een krediet of een participatie geldt. Men zal dit dan kunnen gebruiken om bioscooptickets te betalen of zijn lidmaatschap van de KWB. Ik vind dit niet de juiste manier, deze mensen hebben ook recht op een degelijk inkomen en niet op cadeaueques.

01.24 Jef Valkeniers (VLD): Ik heb hier de algemene beleidsverklaring van 1998-1999. De regering heeft toen 500 frank gegeven ten gunste van de lage pensioenen van voor 1991 en een koppeling van het gewaarborgd minimum inkomen voor bejaarden aan de welvaart van eveneens 500 frank. Deze 500 frank dienden voor een bioscoopticket voor man en vrouw. U hebt toen aalmoezen gegeven. Wij geven voor de verhoging van de pensioenen minstens 1200 tot 1600 frank. Wij geven tenminste substantiële bijdragen en u bekritiseert die. Kom ons nu niet de les lezen. Ik vind het een schande.

01.25 Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, ik weet niet wanneer ik het beste onderbreek. Ik wil de goede orde respecteren.

4,3%.

Le financement des soins de santé n'appelle chez moi aucune critique. Nous applaudissons aussi sans hésiter aux mesures positives. J'espère seulement que les soins de santé resteront accessibles à tous et que les charges vont diminuer pour le patient. Nous comptons pour cela sur le ministre Vandenbroucke. Nous aimerions néanmoins qu'il nous indique comment seront générés les moyens supplémentaires si, conformément au deuxième scénario, la croissance économique n'est pas estimée à 2,6 mais à 2,1%. J'espère que les réserves de la Sécurité sociale ne seront pas entamées pour les besoins de l'équilibre budgétaire. Nous souhaiterions disposer du tableau de la Sécurité sociale dans le courant de la journée.

Je regrette que le revenu d'intégration n'ait pas été majoré. Les allocations de participation et les crédits de participation ne constituent que de maigres avantages.

01.24 Jef Valkeniers (VLD): Si, en 1998-1999, les bénéficiaires de petites pensions avaient reçu une aumône de 500 francs, le montant est plus substantiel aujourd'hui.

De **voorzitter**: U kunt dit naar godsvrucht en -vermogen doen.

01.26 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik zou graag een uitvoerige reactie willen geven op de vragen en opmerkingen van mevrouw D'hondt. Ik zou het graag nu doen.

Ik wil mevrouw D'hondt bedanken voor de vriendelijke woorden over de inspanningen die de regering doet inzake de gezondheidszorg. Ik zou een wat algemenere reactie willen geven in verband met wat mevrouw D'hondt zegt over het sociale beleid. Niemand gaat tegenspreken – ook de premier heeft dit niet gedaan – dat we inzake werkgelegenheid en werkloosheid vandaag in een veel moeilijker situatie zitten. We zien in de bedrijven zaken gebeuren die we helemaal niet graag zien gebeuren. De werkloosheid staat op dit moment opnieuw onder druk.

Ik zou ook willen zeggen dat het verhaal van de actieve welvaartsstaat natuurlijk niet af is. Persoonlijk denk ik soms dat dit niet altijd goed begrepen wordt. Het is een verhaal met veel facetten, ook in mijn eigen beleid. Het is natuurlijk niet af. De ambitie blijft echter dezelfde. Ik wil daar even op terugkomen. Wij denken dat het mogelijk is om een stevige sociale bescherming uit te bouwen en zelfs te verbeteren en tegelijkertijd een dynamische economie te hebben. Het ene moet het andere versterken. Dat is eigenlijk de grondgedachte. Ik denk niet dat u die in vraag stelt. Er zit ook een politieke filosofie achter. Ik wil dat toch even onderstrepen. De partners in de regering zijn niet van oordeel dat ze wederzijds aan afbraakvoetbal moeten doen ten aanzien van elkaars bekommernissen en programma maar dat ze elkaar moeten steunen. Men vergeet dat soms even. Er moet hulde worden gebracht aan de eerste minister die dit mogelijk heeft gemaakt en aan de minister van Begroting. Wij zijn ervan uitgegaan dat we niet aan afbraakvoetbal moeten doen ten aanzien van onze bekommernissen en verzuchtingen, maar dat we dit in een coherent geheel mogelijk moeten maken.

Mevrouw D'hondt, als lid van het partijbureau en zelfs als partijvoorzitter heb ik het nog meegemaakt dat men na het begrotingsconclaf met enige fierheid kwam vertellen wat men de anderen had verhinderd te doen. Men was dan natuurlijk zelf ook verhinderd om allerlei dingen te doen. Dat is nu wel enigszins anders. Dat is voor mij een zeer belangrijk politiek gegeven. Om in die geest te kunnen blijven werken, hebben wij inderdaad meer bezuinigd dan strikt nodig was. Ik kom nu bij de bekommernissen waaraan we naar mijn mening kunnen werken. Om te beginnen zijn er de uitkeringen. Laat ik nog even terugkomen op de statistieken die u gebruikt. Ik hecht veel belang aan die statistieken en u vindt op mijn website een zeer uitvoerige studie van het ministerie van Sociale Zaken waarin we zeer uitgebreid ingaan op de vervangingsratio's tussen uitkeringen en lonen. Dat is zeer belangrijk. Het zal wel uw schuld niet zijn, maar ik ben zeer ongelukkig als ik een krantenkop lees als "de pensioenen gaan met 5% achteruit" als het eigenlijk gaat om de vervangingsratio die de verhouding weergeeft tussen de gemiddelde pensioenen en de gemiddelde lonen. Ik denk niet dat u zich daar schuldig aan maakt, maar men maakt zich daar wel eens schuldig aan. Er is een fundamentele sociologische trend waardoor een aantal van die ratio's achteruitgaat, al is het maar de feminisering van de arbeidsmarkt en de pensioenen. We hebben steeds minder gezinspensioenen. Er zijn steeds meer pensioenen voor alleenstaanden, pensioenen die gecombineerd worden in gezinnen waar man en vrouw een pensioen hebben. Dat is een vervangingsratio die wettelijk 60% bedraagt. Het gezinspensioen bedraagt wettelijk 75%. Dat speelt allemaal mee in die evolutie, naast het feit dat men in de jaren '80 gedesindexeerd heeft en dat er plafonds zijn.

01.26 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Je remercie Mme D'hondt pour ses propos élogieux sur les soins de santé.

Je dois convenir que nous traversons une période difficile en matière d'emploi. Le chapitre de l'Etat providence n'est bien évidemment pas encore clos. Il faut encore étoffer le système de protection sociale tout en s'appuyant sur une économie forte, afin qu'ils se renforcent mutuellement.

Les partenaires de ce gouvernement ne s'opposent pas les uns aux autres mais partagent leurs préoccupations respectives. Il n'en a pas toujours été ainsi.

J'attache une grande importance aux statistiques qui concernent les allocations. Une étude détaillée du ministère peut être consultée sur mon site internet. Je déplore de lire un peu partout que les pensions baissent de 5%. En fait, il s'agit d'un ratio de remplacement, d'une comparaison entre allocations et salaires. Il n'y a rien de plus logique: nous assistons à un phénomène de féminisation et les pensions individuelles prennent le pas sur les pensions de ménage. Le problème est donc complexe. Chaque génération jouit en fait d'une meilleure pension. Elle est moins élevée que le revenu du travail mais plus élevée que celle des générations précédentes. En outre, ce gouvernement s'emploie à réduire le fossé entre les anciennes et les nouvelles pensions.

Je vous propose à présent de délaissier la rue de la Loi et de nous intéresser à la perception des choses du point de vue local.

Je ne me limite pas aux décisions de la rue de la Loi. Je suis également attentif aux modifications pratiques qui vont intervenir à partir du 1er janvier 2003. Et je constate que les indemnités d'invalidité augmentent sensiblement, de même que les

Het is dus een zeer complexe discussie. Ik zeg niet dat u zich schuldig maakt aan het niet zien van die complexiteit, maar we moeten toch wat oppassen met wat we zeggen. Feitelijk heeft elke nieuwe generatie gepensioneerden een beter pensioen dan de vorige. Feitelijk is het zo dat mannen en vrouwen vandaag pensioenen combineren in gezinnen die in verhouding tot wat ze verdienden minder hoog zijn omdat het gaat om pensioenen voor alleenstaanden. Dat is natuurlijk beter dan de situatie van twintig of dertig jaar geleden. U moet heel die complexiteit meenemen. Wat echter ongetwijfeld waar is, is dat als we niet regelmatig aanpassingen aan de uitkeringen doen, er een kloof ontstaat tussen de nieuwe generaties gepensioneerden en invaliden en de oudere generaties gepensioneerden en invaliden. Daar moeten we iets aan doen. De inspanning van de huidige regering op dat vlak is buitengewoon groot. Ik wil even uw visie overnemen, namelijk dat we ons niet moeten interesseren voor wat er in de Wetstraat gezegd en beslist wordt maar dat we ons moeten interesseren voor wat er in de Dorpsstraat gebeurt.

Ik heb een tabelletje bij mij met wat er in de Dorpsstraat zal gebeuren na 1 januari 2003. Ik spreek niet over de beslissingen die nu worden becommentarieerd in de Wetstraat. Ik spreek over wat er in de Dorpsstraat zal gebeuren vanaf 1 januari 2003. Er komen belangrijke aanpassingen van invaliditeitsuitkeringen. Ik hoor mensen zeggen dat wij niets doen op het vlak van de invaliditeit. Op 1 januari zullen wij de invaliditeitsuitkeringen voor alleenstaande invaliden verhogen van 45 naar 50% van het laatst verdiende loon. Dat is een vervangingsratio en dat betekent ook een zeer belangrijke, feitelijke verhoging. Wij zullen de minima in de invaliditeit voor alleenstaanden met 1% verhogen. Wij zullen een minimumrecht invoeren – het gaat hier om een belangrijk voorstel van mevrouw Cantillon uit haar rapport over het statuut van de zelfstandigen – voor personen die zes maanden ziek zijn. Wij zullen allerlei maatregelen nemen op het vlak van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Wij voeren een politiek van welvaartsaanpassing inzake pensioenen waaraan we een aantal beslissingen hebben toegevoegd. Er waren terzake evenwel reeds een aantal beslissingen genomen en deze zullen op 1 januari van kracht worden.

Mevrouw D'hondt, als ik de maatregelen inzake uitkeringen, die op 1 januari en onmiddellijk daarna van kracht worden, optel dan kom ik uit op een bijkomende inspanning van 9,5 miljard Belgische frank. Deze bijkomende inspanning zal worden gevoeld door mensen die in de Dorpsstraat moeten leven van uitkeringen zoals pensioenen, invaliditeitsuitkeringen en tegemoetkomingen voor hulp aan bejaarden. Bovendien hoor ik dat er wordt geklaagd over het feit dat wij niets doen voor gehandicapten. Ik zie daarbij dan foto's verschijnen van mensen in rolstoelen. De regering heeft beslist – hier gaat het wel om een beslissing van dit weekend in de Wetstraat – een heel belangrijke vernieuwing van de tegemoetkomingen voor rolstoelen uit te werken en te financieren. Voor deze maatregel is in extrafinanciering voorzien waardoor het leven van de mensen gemakkelijker zal worden want het is terzake vooral een kwestie van administratieve vereenvoudiging. Als Kafka ergens bezig is geweest dan is het wel in het rolstoelenbeleid in dit land. U kent de problematiek goed. Wij zullen het systeem vereenvoudigen maar ook financieren.

Ik bekijk een aantal elementen waarop u in het recente verleden hebt gewezen. U hebt de verdienste te hebben gewezen op het probleem van de materiaalsupplementen in de ziekenhuizen. Ik heb dit probleem ter harte genomen. Sta me toe dat ik alle maatregelen, die wij zullen doorvoeren en die stricto sensu te maken hebben met sociale bescherming, even optel. Voor eerder genomen beslissingen met uitvoering vanaf 1 januari 2003 werd in een bedrag voorzien van 270

droits minimums pour les malades de longue durée, l'aide aux personnes âgées et la liaison des pensions au bien-être. Ces décisions avaient déjà été prises antérieurement et représentent globalement un effort de 9,5 milliards de francs. Il faut y ajouter de nouvelles mesures concernant les interventions en faveur des utilisateurs de fauteuils roulants et les suppléments pour matériel en séjour hospitalier. Ces nouvelles décisions, qui représentent au total 196 millions d'euros, s'ajoutent donc aux précédentes, lesquelles se montaient déjà à 270 millions d'euros. La population va concrètement ressentir, sous peu, les effets de ces améliorations. Peut-être notre communication concernant tous ces changements a-t-elle été prématurée et imprécise.

Mme D'Hondt a également posé une question sur les scénarios en matière de sécurité sociale. Nous avons retenu le scénario n° 2, qui se fonde il est vrai sur une hypothèse de croissance économique optimiste de 2,6 pour cent, qui sera toutefois corrigée en ce qui concerne l'emploi et les cotisations. Nous témoignons donc bien de toute la circonspection requise.

Nous inspirant des l'exemple du sénateur CD&V, M. D'hooghe, nous nous efforçons de mettre en place un financement complémentaire pour la sécurité sociale par les taxes sur le tabac. Il est en effet important que la sécurité sociale des travailleurs salariés affiche un solde excédentaire.

Pour les personnes en marge de la société, nous prévoyons des actions supplémentaires. Ces personnes ont besoin de mesures plus radicales, telles que le revenu d'intégration. Nous avons dégagé 0,5 milliard de francs pour les familles avec enfants vivant dans un milieu social défavorisé. A ce sujet, des concertations auront lieu avec des représentants du mouvement de défense du Quart Monde.

L'actuel gouvernement fournit donc

miljoen euro. Voor nieuwe beslissingen met uitvoering vanaf 1 januari 2003 kom ik uit op een bedrag van 196 miljoen euro. Samen kom ik dan uit op zowat 470 miljoen euro, of dicht in de buurt van 20 miljard Belgische frank aan nieuwe inspanningen voor sociale politiek. 9,5 miljard frank van dit totale bedrag zal worden besteed aan uitkeringen. Men zegt altijd dat wij zo'n geweldige communicatoren zijn. Ik vind dat niet. Het probleem dat wij hebben, is dat wij een aantal van deze maatregelen reeds eerder hebben overwogen, besproken, beslist en meegedeeld. De mensen in de Dorpsstraat zullen dit vanaf 1 januari 2003 voelen. Ik wou dit toch even onderstrepen.

U stelde een belangrijke vraag over de scenario's inzake sociale zekerheid. Er heeft inderdaad een enigszins autonome discussie plaatsgevonden – u kunt dit terecht een beetje verwarrend vinden – in het beheerscomité “Globaal beheer” over de scenario's met betrekking tot de inkomsten van de sociale zekerheid.

Onze conclusie na de debatten in het beheerscomité, waarin de partners zijn vertegenwoordigd, en na de raadpleging van de experts van de RSZ, luidde dat er bij de vijf voorliggende scenario's een goed scenario was, het tweede. Dat stelde 2,6% economische groei voorop en behelsde tegelijk een aantal correcties op wat dat betekent inzake werkgelegenheid en bijdragen, waardoor we eerder voorzichtig zijn. Het fameuze scenario twee waarop wij ons baseren, is een scenario waarin men inderdaad optimistisch is inzake economische groei. Ik ontken dat niet. Ik vind dat wij hier un parler vrai moeten beoefenen, waarvoor wij ons later niet hoeven te schamen. Dat is optimistisch inzake economische groei, maar het effect van de groei op de bijdragen is in het tweede scenario naar beneden aangepast, waardoor het in het gamma van de vijf scenario's eerder aan de lage kant zit. Wij hebben dat niet gewijzigd. Natuurlijk zullen wij moeten zien wat dat geeft.

Mevrouw D'hondt, laat ik hieraan toevoegen – ere wie ere toekomt – dat wij ons gedeeltelijk hebben gebaseerd op een initiatief van uw partijgenoot D'Hooghe, tevens voorzitter van de commissie voor de Sociale Zaken van de Senaat. Hij stelde dat opbrengsten op iets zoals het verbruik van tabak moesten worden gebruikt voor de sociale zekerheid. De heer D'Hooghe heeft het klaargespeeld om een resolutie in die zin te laten goedkeuren door de Senaat in plenaire vergadering. Wij hebben ons daardoor mee laten inspireren. Wij voorzien in een bijkomende financiering in de sociale zekerheid niet op basis van een nieuwe taks, maar wel op basis van het feit dat de taksen en andere heffingen op tabak inderdaad tot heel wat meer inkomsten zullen leiden. Dat gaat over 2,5 miljard frank die wij bijkomend toevoegen aan de sociale zekerheid. Ik wil dat wel in detail overlopen, maar dat heeft de minister van Begroting wellicht al gedaan.

Samen met een reeks andere ingrepen laat dat ons toe een overschot te realiseren op de rekeningen van de sociale zekerheid van de werknemers, dat erg belangrijk is. Mede dankzij dat overschot, dat wij realiseren door bij te dragen aan de algemene gezondheid van onze overheidsfinanciën, zullen we de toekomstige pensioenen kunnen garanderen.

Dan is er ten slotte nog uw vraag wat we doen voor de mensen die aan de zelfkant van de samenleving komen te staan en die gemarginaliseerd geraken. Daar helpt men niet met pensioenen of invaliditeit. Daar zijn inderdaad instrumenten nodig als bijvoorbeeld het leefloon. De regering heeft beslist een enveloppe van een half miljard frank ter beschikking te stellen voor specifieke projecten, met name voor gezinnen met kinderen – een belangrijke bekommernis – die in sociaal zeer moeilijke omstandigheden zitten. Er zijn al een paar

d'importants efforts sur le plan social, y compris en matière d'allocations, même si nous ne pouvons répondre aux attentes de tous. Notre intention n'est pas de critiquer pour le plaisir mais nous considérons les choses du point de vue local.

ideetjes uitgebracht en u hebt er een van vermeld, maar er is nog niets beslist. Wij zullen dat heel rustig bekijken. Minister Vande Lanotte is daarvoor verantwoordelijk. Ik neem hem misschien de woorden uit de mond, maar hij heeft zich voorgenomen om daarover ook overleg te plegen met personen die betrokken zijn bij het armoedebelief en die de armen vertegenwoordigen. Ik denk dan aan mensen uit de Vierde Wereldbeweging. Wij hebben een enveloppe die wij specifiek willen gebruiken voor mensen die het moeilijk hebben. Over het idee dat u aanhaalt en kritisch bekijkt – volgens mij ten onrechte – zullen wij overleg plegen met mensen uit de sector.

Ik rond af. Ik beklemtoon dat wij een belangrijke inspanning leveren op sociaal vlak, ook op het vlak van de uitkeringen. Wij doen dat vanuit een politieke filosofie die het tegengestelde is van afbraakvoetbal. Om interessant voetbal te spelen, hebben wij bijkomende inspanningen geleverd inzake besparingen die een en ander mogelijk maken. Ik wil er ook voor pleiten dat wij ons in het debat in het dorpsstraatperspectief zetten en zien wat er in 2003 concreet gebeurt voor de mensen. Dat is bijzonder belangrijk, al hebben wij daarmee niet geantwoord op alle mogelijke problemen en verzuchtingen. Ik denk dat wij dat inderdaad nog niet hebben gedaan.

01.27 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, in mijn Dorpsstraat wonen mensen met een uiteenlopend uiterlijk en met zeer verscheiden inkomens. De sociale zekerheid waarvoor ik opkom – en ik vermoed u ook – is een sociale zekerheid die naast het sociale aspect, ook een zekerheid biedt en een verzekering is. Dat betekent dat, hoe belangrijk dat ook is – en u zult mij niet horen zeggen dat dit niet zo is –, zij zich niet mag tevreden stellen met alleen maar de minima te verhogen. Dan ondermijnt zij immers op termijn de geloofwaardigheid van de sociale zekerheid. De modale verdiener in mijn Dorpsstraat die zijn leven lang, zijn loopbaan lang een deel van zijn onbegrensd loon heeft afgestaan, wil dat, wanneer hij eenmaal een vervangingsinkomen geniet, dit ook de welvaart en de koopkracht volgt.

Ik ga afronden, anders duurt dit debat zeker langer en ik zou riskeren langere antwoorden te krijgen dan mijn vragen of bedenkingen.

Mijnheer de minister, ik betreur het dat voor de onthaalouders het minimum minimorum-statuuat toch de regel zal worden. Ik zal mij daartegen hardnekkig blijven verzetten.

Mijnheer de eerste minister, indien u, zoals de media beweert, meent dat voor het interprofessionele akkoord de belastingverlagingen voldoende zijn en men dus geen loonsverhogingen of koopkrachtverhoging meer moet vragen, dan garandeer ik u een heel warme herfst en winter. Mocht u toch met die gedachte spelen, dan wil ik de collega's van SP.A – zij gaan voorlopig nog het minst plat – vragen erop toe te zien dat diezelfde inkomensstop dan zou worden gevraagd voor alle andere inkomenscategorieën, aangezien dit zo belangrijk lijkt voor ons land.

Ten slotte, mijnheer de eerste minister, er zijn te veel kleurige zeepbellen uiteengespat om ons vertrouwen in uw beleid aan te zwengelen. Wij hebben als CD&V alternatieven. Het grootste deel hebben wij gegoten in wetsvoorstellen. Wij hopen dat deze ooit boven water mogen komen in de commissie voor de Sociale Zaken. Voor alle zekerheid hebben wij ze hier op papier gezet en wij zullen ze bezorgen aan de media. Wij vertrouwen erop dat zij op die manier wel bij u zullen terechtkomen. Immers, de documenten van de regering komen ook zo bij ons terecht.

01.27 Greta D'hondt (CD&V): Dans nos villes et nos villages habitent toutes sortes de gens : pas seulement des bénéficiaires du revenu d'intégration ou des invalides, mais également des personnes à revenu moyen qui souhaitent que leur revenu de remplacement éventuel évolue en fonction du pouvoir d'achat. Je défends une sécurité sociale de ce type-là, qui offre à tout un chacun une assurance et une sécurité effective.

Je déplore que l'on n'ait pas été plus loin que le statut très minimaliste des gardiennes encadrées.

Le premier ministre se fourvoie s'il pense que la réduction des impôts suffit pour parvenir à un accord interprofessionnel. De véritables augmentations des revenus et du pouvoir d'achat seront revendiquées.

Tant de projets de la coalition arc-en-ciel ont éclaté comme des bulles de savon ces dernières années que notre confiance a totalement disparu. Nos solutions de rechange ont été converties en propositions de loi; nous les fournirons au gouvernement par le biais des médias, imitant ainsi la méthode du gouvernement arc-en-ciel.

01.28 Eerste minister **Guy Verhofstadt**: De lawine van cijfers die mevrouw D'hondt naar voren bracht over de werkloosheid zijn ongetwijfeld allemaal correct. Ze heeft over veel deelaspecten van de werkloosheid gesproken. Deze gaan gepaard met ontwikkelingen die soms gunstig en soms ongunstig zijn. In die lawine heb ik de cijfers van Eurostat over de werkloosheid gegeven. Daaruit blijkt dat wij beter scoren dan het Europees gemiddelde en de voorbije jaren een daling van de werkloosheid van 2,5% hebben bewerkstelligd.

01.29 **Colette Burgeon** (PS): Monsieur le président, monsieur le premier ministre, messieurs les ministres, chers collègues, dans le cadre de cette intervention, je me limiterai à la sécurité sociale et, en particulier, au secteur des soins de santé.

Chaque année, on assiste à une épreuve de force dans la confection du budget des soins de santé entre, d'une part, les moyens réclamés par les différents acteurs et, d'autre part, une norme maximale d'évolution des dépenses dont les contraintes et les limites ont déjà été, à de multiples occasions, démontrées par les uns et par les autres.

Le gouvernement a tranché pour un budget de 15 milliards 320 millions d'euros, soit 925 millions d'euros de plus qu'en 2002, soit + 6,42%. C'est donc un budget appréciable, en dessous duquel nous, socialistes, n'étions pas disposés à aller. Cela risquait, en effet, d'introduire des dérives inacceptables dans un système dont la qualité et l'accessibilité sont largement reconnus tant à l'extérieur qu'à l'intérieur du pays. Nous avons accepté l'instauration d'une norme de croissance, alors même que notre option était de la remplacer par un modèle prévisionnel de l'évolution des besoins. Ceci aurait gagné en termes de cohérence et de projet politique. L'intérêt de cet instrument n'est pas de corriger tout écart par des mesures aveugles ou "linéaires", mais d'inciter à la création, à la poursuite, voire à l'accélération de certaines réformes structurelles. Ces réformes sont indispensables si nous voulons maintenir un système de haute qualité et accessible à tous et toutes.

Afin de ne pas abonder dans le cliché simpliste d'une "région" laxiste et dispendieuse en matière de santé – que certains s'ingénient à brandir à tout propos pour justifier leur volonté de provoquer une guerre de sécession dans les Affaires sociales du pays – je soulignerai une fois de plus combien les comparaisons régionales exigent de subtilité analytique et d'honnêteté intellectuelle. Il est notoire que toute innovation technologique capte plus directement l'attention des couches socio-économiquement favorisées comme il est notoire aussi que nombre de personnes précarisées peuvent recourir de manière erratique aux soins sous la pression non pas "d'attitudes" sereinement assumées mais d'urgences sociales. Cela les conduit parfois à désertier la relation stable avec la médecine générale et à négliger les soins programmés pour survivre à coups d'expédients et de recours aux urgences.

Dans le contexte actuel, le système compte encore bon nombre de déviations qui engendrent pression productiviste et utilisation erronée ou excessive de certains moyens de diagnostics et thérapeutiques, lesquelles n'offrent aucune valeur ajoutée mais pèsent considérablement sur le budget. Le patient ne s'en porte pas mieux tandis que la facture sociale et budgétaire, elle, s'alourdit.

Mais pour que les bonnes réformes se fassent, il nous faut tout d'abord

01.28 **Guy Verhofstadt**, premier ministre: Je tiens encore à souligner que les statistiques Eurostat indiquent que les résultats que nous enregistrons dans le domaine du chômage, c'est-à-dire une baisse de 2,5 pour cent, sont supérieurs à la moyenne européenne.

01.29 **Colette Burgeon** (PS): Elk jaar loopt de opmaak van de begroting voor de gezondheidszorg uit op een getouwtrek tussen enerzijds de door de onderscheiden actoren gevraagde middelen en anderzijds een maximumnorm voor de evolutie van de uitgaven.

De regering heeft de begroting vastgesteld op 15,32 miljard euro, d.i. een stijging met 6,42% ten opzichte van 2002. Daaronder wilden wij zeker niet gaan, kwestie van onaanvaardbare wantoestanden onmogelijk te maken.

Om tegen het het simplistische cliché van een laks en op het gebied van gezondheidszorg spijluchtig Gewest in te gaan, wil ik onderstrepen hoezeer vergelijkingen tussen Gewesten met de nodige analytische subtiliteit en intellectuele eerlijkheid benaderd moeten worden. In de huidige context zijn er nog heel wat misstanden, waarbij te zeer gefocust wordt op productiviteit en bepaalde diagnostische en therapeutische instrumenten verkeerd aangewend worden, wat zwaar op de begroting drukt. Een goede hervorming vooronderstelt gunstige voorwaarden voor de optimalisering van de middelen van de verzekering, zonder het risico dat er kosten afgewenteld worden op de patiënt, zonder risico op een beperking van de zorg en zonder risico op een verdraaiing van de gewettigde therapeutische keuzes van de artsen. Wij onderschrijven de nagestreefde responsabilisering van de patiënt en de voorschrijvende arts, maar dat kan alleen maar verwezenlijkt worden binnen een begroting die voldoende meegroeit met de evolutie van de nieuwe behoeften.

créer les conditions favorables à l'optimalisation des moyens de l'assurance:

- sans risque de report de charges sur les patients;
- sans risque de rationnement;
- sans risque de mutilation des choix thérapeutiques justifiés du corps médical.

Si nous pouvons souscrire à l'objectif de la responsabilisation du patient et du prescripteur, ceci ne peut s'opérer que dans le cadre d'un budget en croissance suffisante et correspondant à l'évolution des nouveaux besoins. Diverses analyses internationales mettent en évidence la qualité du système de santé en Belgique, dont l'originalité est l'ampleur de la concertation entre tous les acteurs (autorité, prestataires, mutualités). Pour entretenir cette concertation, il s'impose de cultiver la motivation des acteurs. Inutile de dire que, dans un tel contexte, la norme budgétaire théorique de 2,5% ne pouvait, pas plus que les années antérieures, empêcher la réalisation de ces objectifs fondamentaux...

La médecine générale n'échappe pas, semble-t-il, à l'érosion de l'estime sociale dont ont également à se plaindre d'autres professionnels dans une société où le primat des métiers de l'argent a pour effet de rejeter à l'arrière-plan les mérites d'activités essentielles au bon fonctionnement de la société. Le malaise de la médecine générale, dont on a beaucoup parlé ces derniers mois, est la résultante de plusieurs facteurs et il n'existe pas une solution unique pour en sortir.

La revalorisation du rôle de la médecine générale implique, pour le groupe socialiste, une certaine réorientation des flux financiers vers les soins de première ligne, le renforcement de ses structures, ainsi qu'une nouvelle délimitation du "pouvoir" entre les différentes lignes de soins. Mais ce redéploiement du système au départ des soins de première ligne, tout indispensable qu'il soit, ne signifie pas que les choix en matière de santé publique deviennent le monopole d'un des acteurs.

Autre erreur à éviter, celle d'une logique de "cloisonnement" budgétaire et institutionnelle qui serait contraire à la notion de soins transmuraux et de collaboration entre les différents échelons de soins prônée par tous. Les choix doivent être faits en fonction d'une logique de complémentarité, libre de tout groupement d'intérêt, et ne peuvent conduire à un démantèlement des réseaux hospitaliers ou à la limitation artificielle des recours utiles à la médecine spécialisée et aux technologies médicales. La démocratie c'est aussi le devoir de comprendre la logique et les raisons de l'autre. Les raisons de l'autre, ce sont celles des autres partenaires qui n'éprouvent pas moins la sensation de ne pas toujours être compris et reconnus dans leurs efforts pour garder le patient au centre d'un système de santé accessible à tous.

Plusieurs points essentiels de "l'Agenda pour le changement dans les soins de santé" ont d'ores et déjà été concrétisés en juillet de cette année. Beaucoup reste à faire mais on peut espérer que les réformes annoncées marqueront le départ d'un changement fondamental des mentalités et un sens accru des responsabilités.

Enfin, nous saluons l'initiative du ministre des Affaires sociales qui, si mes informations sont exactes, serait disposé à faire revoir la nomenclature des prestations de kinésithérapie par rapport aux besoins de traitement de certaines pathologies.

De malaise in de huisartsengeneeskunde is de resultante van verscheidene factoren. De herwaardering van de functie van de huisarts vooronderstelt ons inziens een heroriëntering van de financiële stromen naar de eerstelijnszorg, een versterking van de structuren van die eerstelijnszorg en een nieuwe afbakening van de "macht" van de onderscheiden niveaus van de gezondheidszorg, eerste lijn, tweede lijn, en zo verder.

Een andere val waarin niet mag worden getrapt, is de foute logica van de budgettaire en institutionele verkokering. De keuzes moeten gemaakt worden op grond van een logica van complementariteit, wars van beïnvloeding door belangengroepen. Verscheidene fundamentele punten van de "agenda voor verandering in de gezondheidszorg" werden in juli jongstleden reeds geconcretiseerd, maar er is nog heel wat werk aan de winkel.

Als onze informatie klopt, zou de minister bereid zijn de nomenclatuur van de verstrekkingen in de kinesithérapie te herzien.

01.30 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Vous dites "si mes informations sont correctes", elles le sont. Nous sommes occupés à affiner ce qui était l'élément nouveau dans la nomenclature de la kinésithérapie, donc la fameuse liste "F". Il y a maintenant trois catégories. Il y a les problèmes courants, où le remboursement est optimal pour 18 séances. Il y a toujours la liste "E", les pathologies très lourdes. Mais il y a une catégorie intermédiaire de limitation fonctionnelle, donc "F".

J'espère avoir un accord formel avant la fin du mois pour inclure, par exemple, des fractures complexes, des fractures intra-articulaires et d'autres situations qui ne sont ni les plus courantes ni les plus lourdes. Nous discutons aussi à propos de l'incontinence et d'autres problèmes. J'espère pouvoir finaliser cela de façon formelle avant la fin octobre. Cela est possible grâce au fait que le gouvernement a prévu une enveloppe spécifique pour réinjecter une partie des économies dans le secteur de la kinésithérapie. Cette enveloppe est de 13,65 millions d'euros dont un peu moins de la moitié sera utilisé pour une revalorisation des honoraires des kinés; c'est déjà décidé. Nous allons revaloriser les honoraires des kinés notamment pour les 18 séances primaires.

Le reste de l'enveloppe va être utilisé, je l'espère, pour affiner la liste F. Des décisions à ce propos sont déjà en cours de préparation. Je n'ose pas improviser de mémoire au sujet de ce qui s'y trouve et ce qui ne s'y trouve pas, mais il s'agit surtout de fractures complexes, des situations post-traumatiques pour lesquelles il n'y a pas véritablement eu d'intervention chirurgicale et des situations post-opératoires en neurochirurgie qui ne figuraient pas encore dans la liste F mais que nous allons y inclure. Nous sommes donc en train de l'élargir. La concertation avec les organisations professionnelles de kinésithérapie est assez constructive en la matière.

01.31 **Colette Burgeon (PS)**: Monsieur le ministre, je vous remercie car, après le vent de panique de ce début d'année, vous avez compris nos appels, le gouvernement a compris nos appels. Je pense que c'est une bonne idée, la liste F devra être en continuelle évolution parce que nous connaissons certains éléments mais moins d'autres qui pourraient survenir. Je remercie le gouvernement d'avoir entendu le SOS des kinés et le nôtre par la même occasion.

Un autre point auquel nous resterons toujours attentifs est l'accessibilité des soins. La sélectivité dans l'assurance obligatoire soins de santé n'est pas une politique qui maintient l'accessibilité pour une certaine partie de la population au détriment de l'autre. C'est une manière de renforcer l'accessibilité pour les patients médicalement et socialement fragilisés.

Le maximum à facturer offre une première solution. Comme nous l'avons déjà dit à l'occasion de l'examen du projet de loi, il s'agira d'évaluer ce mécanisme complexe qui améliore incontestablement l'ancienne franchise sociale et fiscale. S'il ne s'avère toutefois pas assez efficace, nous exigerons des mesures complémentaires comme, par exemple, une réforme du régime préférentiel.

Pour conclure ce chapitre consacré aux soins de santé, j'ajouterai qu'un système de santé coordonné à l'échelle du pays s'impose. Personne ne pourra contester le fait que la prévention constitue le point de départ fondamental d'une politique de santé. A défaut d'une refédéralisation de l'ensemble de la politique de médecine préventive, ce dont nous sommes partisans, il faudra mettre sur pied un organe de

01.30 **Minister Frank Vandenbroucke**: Uw informatie klopt inderdaad. Wij werken momenteel aan een verfijning van die nomenclatuur en hopen tegen het einde van de maand tot een akkoord te komen over bepaalde situaties die niet echt vaak voorkomen en ook niet tot de zwaarste trauma's gerekend kunnen worden, namelijk complexe breuken, posttraumatische klachten, incontinentie en nog een aantal andere aandoeningen. De regering heeft een specifiek budget van 13,6 miljoen uitgetrokken, waarvan een gedeelte besteed zal worden aan een verhoging van de erelonen. Momenteel zijn er besprekingen aan de gang met de beroepsorganisaties van de kinesitherapeuten.

01.31 **Colette Burgeon (PS)**: Dat is goed nieuws. De regering heeft onze oproep begrepen. Wat de toegankelijkheid van de zorgverstrekking betreft, moet de selectiviteit in de verplichte verzekering drempelverlagend werken voor patiënten die op medisch en sociaal vlak kwetsbaar zijn. In dat verband vormt de maximumfactuur een eerste stap. Wij zullen dat ingewikkelde stelsel moeten evalueren en indien nodig aanvullende maatregelen nemen.

Wij besluiten dus dat er nood is aan een stelsel van gezondheidszorg dat op het federale niveau wordt gecoördineerd en waarbij preventie het startpunt is van elk waarachtig gezondheidsbeleid.

In het stelsel van de arbeidsongeschiktheid is het aantal uitkeringsgerechtigden dat in bestaansonzekerheid is terecht gekomen op enkele jaren tijd

coordination commun à tous les niveaux de pouvoir afin de définir les grands axes d'une politique efficace de prévention des risques.

Dans le régime de l'incapacité de travail, le nombre d'allocataires qui ont basculé dans la précarité a pratiquement doublé en quelques années, de 8 à 16% pour la période de 1985 à 1997. Par rapport à tous ces oubliés de la croissance, nous constatons que le gouvernement a répondu avant l'été de façon positive à une série d'injustices criantes. Le groupe PS se félicite de ces mesures qui devraient entrer en vigueur en 2003 et nous serons très attentifs aux modalités de la mise en œuvre des réformes annoncées.

Monsieur le ministre, dans le communiqué de presse du conseil des ministres du 3 mai 2002, figuraient des mesures qui ne se retrouvent pas dans la déclaration gouvernementale. Pouvez-vous nous en dire plus à ce sujet? Je vous donnerai éventuellement les annexes. Ce qui nous préoccupe, c'est l'introduction d'un seuil minimum dans les allocations primaires. Si ce n'est pas dans la déclaration, est-ce parce que la décision a déjà été prise?

01.32 Frank Vandenbroucke, ministre: J'ai une liste exhaustive des décisions antérieures qui entreront en vigueur le 1er janvier. C'est assez impressionnant. On y trouve, par exemple, l'augmentation du taux de remplacement pour l'invalidité pour des isolés dans le régime des salariés, qui passe de 45 à 50%, l'introduction d'un minimum dans l'incapacité dès le sixième mois d'incapacité de travail, la revalorisation de 1% de tous les minima pour les isolés invalides dans le régime des salariés, une série de modifications dans le régime de l'aide de tierces personnes.

Si l'on additionne les décisions antérieures, relatives uniquement aux secteurs de l'invalidité, l'incapacité, les pensions et l'aide aux tierces personnes, qui vont avoir effet dès le 1er janvier et les décisions nouvelles prises ce week-end concernant les pensions, il s'agit d'un effort budgétaire de 9,5 milliards de francs belges! 9,5 milliards de francs belges d'efforts supplémentaires pour les allocations sociales, exclusivement en incapacité, invalidité, aide aux tierces personnes et pensions, tant pour les salariés que pour les indépendants. C'est considérable!

Je pense que le problème de communication que nous avons vis-à-vis de la population consiste en la prise de connaissance des nouvelles décisions du week-end alors que d'autres décisions étaient déjà planifiées et seront aussi exécutées dès le 1er janvier. J'ai une liste, si vous voulez vous pouvez avoir une copie.

Par conséquent, toutes ces mesures restent d'application, tout comme la réforme fiscale.

01.33 Colette Burgeon (PS): Monsieur le ministre, ce serait utile que nous puissions obtenir cette liste car il est vrai que, finalement, on ne sait plus si les décisions prises précédemment doivent être intégrées dans la déclaration actuelle ou si c'est déjà du passé.

01.34 Frank Vandenbroucke, ministre: M. Van der Maelen a la copie et va donc la faire circuler.

01.35 Colette Burgeon (PS): Très bien! Monsieur Van der Maelen, ne perdez pas votre copie. Merci.

J'avais donc parlé du seuil minimum dans les allocations primaires. On

verdubbeld. Om die toestand te verhelpen heeft de regering een aantal positieve maatregelen genomen, die begin 2003 in werking zouden moeten treden. Daarnaast is het zo dat de regering op 3 mei jongstleden nog andere maatregelen heeft genomen die we niet in de regeringsverklaring terug vinden.

01.32 Minister Frank Vandenbroucke: Ik beschik over een indrukwekkende lijst van beslissingen inzake gezondheidszorg die vanaf 1 januari volgend jaar zullen worden uitgevoerd. Samen met de beslissingen inzake pensioenen gaat het om een begrotingsinspanning van 9,5 miljard Belgische frank, zowel ten voordele van de loontrekkenden als van de zelfstandigen. Het verwondert me dat u die zeer precieze lijst nog niet in uw bezit heeft. De heer Van der Maelen houdt hem te uwer beschikking.

01.33 Colette Burgeon (PS): Het zou nuttig zijn over deze lijst te beschikken.

avait déjà annoncé lors du budget 2002...

01.36 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, we moeten er toch op letten dat we geen zaken aanbrengen die anders zouden lijken dan ze zijn.

Minister Vandenbroucke somt enkele aanpassingen op die vanaf 1 januari 2003 zullen worden doorgevoerd. Voor alle maatregelen samen ter verbetering van het stelsel voor de hulp aan bejaarden, ter verbetering van het inkomen voor invaliden, ter verbetering van de pensioenen enzovoort trekt hij een bedrag van 9 miljard uit. Het past toch niet om dan met hetzelfde gemak te komen zeggen dat zulks substantieel is voor elk van deze mensen? De beoogde doelgroep is zeer groot. Alleen al het optrekken van de inkomens van invaliden zou 4 tot 5 miljard kosten. De acties van Ziekenzorg hebben berekend dat de zorg aan invaliden van een leefbaar inkomen minstens 10 miljard kost. U beweert een formidabele inspanning te leveren – 'kijk wat er zal gebeuren' – u communiceert er onvoldoende over, maar de mensen in het dorp zullen volgens u de maatregelen wel voelen. Natuurlijk zullen ze het in geringe mate voelen. Nu er meer middelen zijn en de economie zogenaamd beter draait zodat de misschien minder behoeftige groepen meer middelen krijgen, is het toch maar evident dat ook de mensen aan de andere kant steun krijgen. Maar nu in een triomfantelijke bui beweren dat de problemen daardoor zijn opgelost is me toch wat overdreven. U zegt dat we de resultaten voor de gewone mensen moeten afwachten. Er zullen veel mensen een serieuze inspanning moeten leveren om dit te voelen. U zult het geregeld moeten overbrengen want anders bestaat de kans dat ze zelfs niet weten dat er iets is veranderd.

Op ons punt van kritiek hebt u nog altijd geen antwoord gegeven. Indien u een echt zinvolle en structurele bijdrage wil leveren zodat de mensen niet achterop blijven hinken op de algemene welvaartsontwikkeling, dan zult u toch een groter budget dan dit moeten hebben. Als u slechts 9 miljard van de grote hoeveelheid middelen die aan iedereen ter beschikking werd gesteld heeft kunnen bemachtigen, dan is dat maar een klein deel van de koek en dan zou enige bescheidenheid hier niet misplaatst zijn.

01.37 Colette Burgeon (PS): Je ne vais pas revenir sur ce point pour ne pas parler trop longtemps mais la critique est plus facile dans l'opposition que dans la majorité! Quand on a augmenté les pensions, nous étions dans la majorité...

Le **président**: On peut se demander pourquoi l'opposition veut tellement devenir la majorité!

01.38 Colette Burgeon (PS): Lorsque l'on a augmenté les pensions légèrement – certes, ce n'était pas beaucoup – nous étions tous d'accord mais; à un moment donné, on ne peut pas faire plus. Vous le savez bien, quand vous étiez dans la majorité, vous le disiez aussi. Bref, je préfère continuer pour ne pas perdre de temps.

Je parlais de l'introduction d'un seuil minimum dans les allocations primaires. Nous avons déjà dénoncé, lors du budget 2002, l'absence de ce minimum qui était contraire à l'assurance sociale dont le principe de solidarité est basé sur l'octroi d'indemnités plafonnées mais avec des minima garantis pour tous. Cette situation était d'autant plus scandaleuse que les frais de santé sont souvent beaucoup plus importants en début d'incapacité. En particulier, la règle selon laquelle les chômeurs, pendant les six premiers mois d'incapacité, ne peuvent

01.36 Luc Goutry (CD&V): 9,5 milliards de francs supplémentaires à la fois pour l'aide aux personnes âgées, les soins destinés aux invalides et les pensions peuvent difficilement amener une amélioration substantielle de la situation de chaque personne âgée ou de chaque invalide individuel. Le groupe-cible est en effet très important. La croissance économique de ces dernières années a permis à l'arc-en-ciel de distribuer divers cadeaux en comparaison avec lesquels ces 9,5 milliards ne sont qu'une aumône, le minimum minimorum. Pour lier structurellement les allocations sociales à la prospérité, il faut dégager beaucoup plus de moyens financiers.

01.37 Colette Burgeon (PS): Toen u deel uitmaakte van de meerderheid zei u toch ook dat het niet altijd mogelijk is de pensioenen te doen stijgen.

01.38 Colette Burgeon (PS): De afwezigheid van een minimumdrempel voor de basisuitkeringen was strijdig met het beginsel van de sociale verzekering, vooral voor de werklozen, die tijdens de eerste zes maanden van hun arbeidsongeschiktheid geen aanspraak konden maken op een hoger bedrag dan dat van hun werkloosheidsuitkering.

Het verdwijnen van het statuut van

obtenir une prestation supérieure au montant de leur allocation de chômage, aboutit parfois à de véritables drames et à des situations de grande pauvreté. C'est l'exemple type de l'assurance sociale qui ne joue plus son rôle et qui passe la relève aux CPAS.

Autre mesure positive: la levée du piège que peut constituer le statut "chef de ménage" dans le régime de l'incapacité de travail. Lorsque les revenus autorisés de la personne dite "à charge" augmentent légèrement, à la suite d'une revalorisation sociale, les revenus du ménage peuvent régresser d'une façon substantielle à cause du glissement d'un statut à l'autre. Ce que l'on donne d'une main, on le reprend de l'autre, en double ou en triple! Comment voulez-vous que les intéressés ne s'indignent pas d'une telle injustice?

Ce constat, mes chers collègues, soulève également la question fondamentale de l'individualisation des droits sociaux...

(Une sonnerie de GSM retentit)

(Het geluid van een GSM weerklinkt)

Le **président**: Madame Burgeon, excusez-moi de vous interrompre mais j'aimerais que l'on fasse cesser cette sonnerie.

01.39 Colette Burgeon (PS): C'est peut-être quelqu'un qui souhaite poser des questions sur ce point!

Le **président**: Pas ici!

01.40 Colette Burgeon (PS): Ce constat soulève donc la question fondamentale de l'individualisation des droits sociaux.

Tant que l'on sera confronté à des "catégories socio-familiales", largement inégalitaires et de plus en plus artificielles, de telles distorsions ne pourront jamais être évitées.

Avec une espérance de vie qui ne cesse d'augmenter et un rapport entre personnes âgées et travailleurs actifs, qui connaîtra un accroissement très important dans les prochaines années, tant le critère restrictif de revenu que le statut d'allocataire "handicapé" rendent le régime de l'aide aux personnes âgées totalement inadapté aux profils socio-économiques de toute une frange de cette population. En effet, malgré l'amélioration du niveau de bien-être des personnes âgées, nombre d'entre elles ont une trop faible capacité financière pour faire face à certains besoins de soins et d'aide à la vie quotidienne.

Or, depuis quinze ans, nous devons déplorer que le principe de l'instauration d'une assurance sociale fédérale obligatoire, accessible à tous et financée de façon solidaire, n'a toujours pas dépassé le cap des polémiques.

Toujours est-il que nous saluons la décision de relever jusqu'au niveau de la pension minimale garantie les plafonds de ressources pour l'octroi de l'allocation pour l'aide aux personnes âgées. C'est moins ambitieux qu'une assurance autonomie, mais c'est assurément une mesure encourageante qui permettra aux plus fragilisés (33.000 personnes âgées supplémentaires, si mes chiffres sont exacts) d'envisager un avenir qui ne bascule pas dans la pauvreté. C'est donc au total plus de 60% des seniors en manque d'autonomie qui bénéficieront d'une allocation fédérale.

En outre, nous devons nous réjouir de l'abrogation d'une règle

gezinshoofd is een andere positieve maatregel: wanneer een persoon ten laste vroeger zijn maatschappelijke positie verbeterde, leidde dat vaak tot een verandering van statuut, zodat men eigenlijk tot twee of drie keer verloor wat men erbij kreeg. Die vaststelling brengt ons meteen bij de fundamentele vraag van de individualisering van de sociale rechten.

01.40 Colette Burgeon (PS):

Het stelsel van hulp aan bejaarden is totaal onaangepast aan de huidige sociaal-economische toestand. Ook al gaat het nog niet om een afhankelijkheidsverzekering, toch zijn we blij dat het inkomstenplafond voor de toekenning van de uitkering voor hulp aan bejaarden wordt opgetrokken tot het niveau van het gewaarborgd minimumpensioen. Wij verheugen ons ook over de afschaffing van de vermindering met tweederde voor bejaarden in rusthuizen of rust- en verzorgingstehuizen.

Wij kijken aandachtig uit naar de harmonisering van de stelsels inzake hulp aan bejaarden en inzake verlies van autonomie, een van de prioriteiten van deze regering.

We scharen ons ook achter de keuze van de regering om voor de gepensioneerden te werken via een selectieve koppeling aan de welvaart, ook al waren we zelf voorstander van een programmatie tot 2010. De wettelijke pensioenen

pénalisante particulièrement injuste au regard des prix de séjour en maison de repos ou en maison de repos et de soins. Ainsi, 3.500 personnes âgées séjournant en institution verront leur allocation triplée du fait de la suppression de la réduction des "deux tiers".

Je rappelle également que l'harmonisation des différents systèmes d'aide à la prise en charge de la perte d'autonomie est l'une des 21 priorités du gouvernement d'ici la fin de la législature que ce soit dans le cadre de la politique d'intégration des personnes handicapées, que dans celui de l'incapacité de travail ou dans celui des accidents du travail et des maladies professionnelles.

Nous attendons cette réforme avec le plus grand intérêt.

L'ensemble des mesures prises en faveur des pensionnés au cours des trois dernières années est considérable (210,7 millions d'euros). Pour 2003 et jusqu'en 2005, le gouvernement entend poursuivre sa politique sélective de liaison au bien-être tant pour les salariés que pour les indépendants. Nous nous en félicitons, encore que nous plaïdons pour des mesures récurrentes sur un plus long terme, d'ici 2010, par exemple. L'instauration d'une périodicité annuelle et d'un coefficient stable d'augmentation serait de nature à donner aux travailleurs un sentiment de plus grande sécurité et permettrait aussi de renforcer la confiance vis-à-vis des régimes légaux. Pour nous, il s'agit d'un impératif. En effet, la négligence d'une adaptation régulière des pensions légales à l'augmentation du niveau de vie est incompatible avec une société viable à long terme. Elle porterait en soi le germe d'un très grave déséquilibre dans la répartition des revenus et deviendrait assurément un facteur de limitation de la croissance.

Cet impératif en rejoint un autre, celui de l'alimentation du Fonds argenté. La création de ce fonds, nous l'avons déjà dit à maintes reprises, est probablement la plus grande mesure sociale prise sous cette législature. Une politique axée sur l'avenir se doit d'être prudente même si le rythme de désendettement semble plus rapide que celui de la croissance des besoins liés au vieillissement. Pour la période 2010-2030, toutes les études convergent vers un surcoût lié au vieillissement de l'ordre de 31% du PIB pour la sécurité sociale. D'où une question fondamentale, celle de la part de ce surcoût que le fonds devra être en mesure de couvrir. C'est la raison pour laquelle nous plaïdons pour une discipline tangible en la matière. Dès lors, il serait souhaitable qu'une étude actuarielle fixe l'objectif à atteindre et qu'elle détermine un plan pluriannuel d'alimentation.

En ce qui concerne le travail autorisé des pensionnés, il serait question d'un processus graduel de libéralisation complète du travail effectué par ces derniers. Si le travail des retraités apporte une plus-value incontestable à la société en termes de savoir-faire, d'expérience et d'épanouissement, il ne faudrait pas initier une concurrence avec le groupe cible des travailleurs de plus de 45 ans et ainsi occulter les priorités européennes de la politique de l'emploi.

Permettez-moi aussi d'exprimer ma réticence par rapport à la motivation de cette orientation, soit de permettre aux pensionnés de "conserver leur niveau de vie". Est-ce là la bonne méthode? Si nous souscrivons pleinement à l'objectif général, il faut le réaliser d'abord par des pensions suffisamment élevées et régulièrement adaptées.

Même remarque concernant les pensions du deuxième pilier: celles-ci peuvent apporter leur pierre à l'édifice mais les régimes légaux de pensions doivent rester la priorité absolue.

niet aanpassen aan de welvaartsstijging zou niet stroken met een leefbare maatschappij.

Het zou wenselijk zijn dat een actuariel onderzoek de doelstellingen inzake financiering van het Zilverfonds bepaalt evenals een meerjarenplan voor het stijven van het aandeel dat dit fonds op zich zal moeten nemen van de meerkost van 3,1 % van het BBP waarin is voorzien voor de sociale zekerheid van 2010 tot 2030 met het oog op de vergrijzing.

De toegelaten arbeid van gepensioneerden, die men overweegt volledig te liberaliseren, mag geen concurrentie vormen voor de werknemers ouder dan 45 jaar en mag de Europese tewerkstellingsprioriteiten niet in het gedrang brengen. De levensstandaard van de gepensioneerden moet door de wettelijke pensioenen in stand worden gehouden, niettegenstaande dat de tweede pijler er zeker toe kan bijdragen.

Ik ben voor een gelijkschakeling van de sociale rechten tussen werknemers en zelfstandigen, maar tevens pleit ik voor meer solidariteit onder die zelfstandigen en dat ook inzake pensioenen. Het zou onaanvaardbaar zijn dat een alternatieve financiering ter compensatie van het verlies aan inkomsten in de regeling van de werknemers ten gevolge van de verlaging van de patronale lasten, ook voor de sociale zekerheid van de zelfstandigen zou worden aangewend.

Ten slotte wijs ik er nog op dat het makkelijker en eenvoudiger zal worden om een rolstoel te verkrijgen, dat de geneesmiddelen van zwaar zieke kinderen zullen worden terugbetaald en dat er nieuwe maatregelen voor de logopedie worden genomen.

Un mot, pour terminer, sur la sécurité sociale des travailleurs indépendants.

Les indépendants sont des acteurs très importants dans notre économie et nous savons tous que bon nombre d'entre eux vivent des situations parfois très proches de la pauvreté. Nous devons donc œuvrer en faveur d'un rapprochement des droits sociaux des indépendants et salariés, mais – je précise – pas n'importe comment!

Un préalable s'impose: il faut davantage de solidarité à l'intérieur de ce régime. On oublie trop souvent que la sécurité sociale ne se limite pas à la seule logique de protection contre les aléas de l'existence. Il s'agit d'institutionnaliser une réelle solidarité dont toute société moderne a besoin pour être et continuer à être.

Ainsi, en ce qui concerne les pensions des indépendants, le déplaçonnement des revenus permettrait de dégager de substantielles recettes supplémentaires pour financer, entre autres, la suppression du coefficient de réduction de 5% par année d'anticipation. Nous sommes favorables à cette suppression mais certainement pas à n'importe quel prix.

On a entendu des voix qui s'élevaient pour exiger un nouvel équilibre dans la répartition du financement alternatif au profit du régime des indépendants. C'est inacceptable. Je tiens à rappeler, ici, qu'il est pour le moins curieux qu'un financement conçu pour compenser – "mal" diront certains – la perte des recettes entraînée dans le régime des salariés par la réduction des charges patronales soit davantage encore affecté à la sécurité sociale des indépendants. Même lorsque les plans d'embauche ne s'adressent qu'aux seuls indépendants (tel le Plan Plus Un, par exemple), c'est la sécurité sociale des salariés qui en supporte la facture.

Je voudrais terminer en évoquant les quelques sujets qui me tiennent à cœur et que je n'ai pas encore soulevés:

- le renforcement des possibilités d'utilisation des chaises roulantes et la simplification des procédures d'acquisition, problématique déjà défendue par mes collègues André Frédéric, pour le fédéral, et Olga Zrihen, au niveau européen;
- le remboursement des frais médicaux pour les enfants gravement malades; on en parlait depuis longtemps; désormais, un pas a été franchi;
- les mesures nouvelles pour la logopédie. A ce propos, pourriez-vous nous en dire davantage, monsieur le ministre? Ce point qui n'a pas été longuement développé est pourtant important pour les enfants qui suivent ces cours.

01.41 Frank Vandenbroucke, ministre: Lors de la discussion sur la répartition de l'objectif budgétaire de l'INAMI, je vais essayer de rencontrer les demandes légitimes des logopèdes. Je ne peux cependant pas vous rassurer entièrement dans l'immédiat mais j'ai fait des promesses car je trouve que leurs revendications sont légitimes. Je vais essayer de retrouver, dans ce budget de 618 milliards d'anciens francs, les moyens nécessaires pour la logopédie.

01.42 Colette Burgeon (PS): Monsieur le ministre, dès que les choses se concrétisent, j'aimerais en être informée.

Enfin, un autre sujet me tient également à cœur. Le gouvernement a été sensibilisé à la problématique des créances alimentaires impayées et je m'en réjouis mais, tant que je siégerai dans cet hémicycle, je me

01.41 Minister **Frank Vandenbroucke**: Ik zal tijdens de bespreking van de verdeling van de doelstellingen van het RIZIV proberen aan de gerechtvaardigde eisen van de logopedisten tegemoet te komen.

01.42 Colette Burgeon (PS): Ik ben ook blij dat de regering open staat voor de problematiek van de niet betaalde alimentatievorderingen.

battrai bec et ongles pour la création d'un fonds permettant à toutes les personnes et à leurs enfants victimes de la non-application d'un jugement d'obtenir une compensation financière.

En conclusion, malgré les besoins importants qu'il reste encore à rencontrer, nous sommes conscients que les perspectives budgétaires ne permettent pas de tout faire en une seule fois. Depuis le début de la législature, une part importante des marges budgétaires qui ont pu être dégagées grâce à l'assainissement des finances publiques a été réinjectée dans la sécurité sociale. Le bilan est impressionnant et, pour 2003, le groupe PS constate que l'action gouvernementale, malgré une conjoncture incertaine, s'inscrit dans une continuité, dans un projet politique cohérent qui entend renouer avec la vocation première de notre système de protection sociale, à savoir prévenir l'insécurité d'existence. Ce projet est le nôtre et nous le soutiendrons.

01.43 Jef Valkeniers (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, mijnheer de minister, de VLD was de laatste tijd de schietschijf inzake sociale zekerheid, nadat onze voorzitter de minister van Sociale Zaken als het ware had aangemaand om de begroting niet te sterk te doen stijgen en om maatregelen te nemen tegen overconsumptie, zeker in het Zuiden van het land. Sommige politieke partijen grepen dit aan om de artsen en vooral de huisartsen, tegen ons op te zetten. Wij mogen evenwel niet vergeten dat er in dit halfroond geen enkele andere politieke partij is die meer artsen telt dan de VLD. Ik meen dus dat de artsen die deel uitmaken van de VLD de problemen kennen.

Onze bedoeling was zeer duidelijk: wij wensten dat de minister niet alleen de instellingen, maar ook de artsen individueel zoveel mogelijk zou responsabiliseren. Ik herinner u eraan dat ik tijdens de periode 1988-1989 deel uitmaakte van een regering en dat destijds werd beloofd dat de reglementering zowel in het Zuiden als in het Noorden van het land op dezelfde manier zou worden toegepast. Thans, ongeveer vijftien jaar later, is men daarmee nog altijd bezig. Toch moet ik u gelukwensen, mijnheer de minister, met de ernstig poging die u terzake onderneemt en die hopelijk succesvol zal zijn. Op dat vlak krijgt u de steun van de VLD.

Ongetwijfeld zal iedereen toegeven dat de taak van een minister van Sociale Zaken tegenwoordig erg moeilijk is wegens de vergrijzing en de hoog oplopende kosten verbonden aan alle nieuwe technieken, geneesmiddelen en interventies. In deze hoogtechnologische maatschappij mag men evenwel niet vergeten dat geneeskunde onmogelijk is zonder intellectuele prestaties aangezien alle resultaten ook moeten worden geïnterpreteerd.

Mijnheer de minister, u weet dat er de laatste tijd heel wat beroering heerste bij de artsen, vooral bij de huisartsen, met betrekking tot hun honoraria. In dat verband werden studies gepubliceerd en uiteraard kan men argumenteren in welke mate deze al dan niet correct zijn. Op dat vlak houden wij er niet altijd dezelfde mening op na, maar ik kan ook uw mening respecteren, mijnheer de minister, en het verheugt mij dat deze regering tegemoetkomt aan de eis van de huisartsen. Hun eis bestaat erin 20 euro aan te rekenen voor een consultatie en 30 euro voor een huisbezoek. U weet wellicht dat deze tarieven een week geleden van kracht zijn geworden in Frankrijk en de Belgische artsen vinden het niet te veel gevraagd om dezelfde tarieven te mogen hanteren. Onze huisartsen genieten tegenwoordig ook al een aantal forfaitaire vergoedingen. In dat verband denk ik onder meer aan de bijdrage voor pensioen en aan de bijdrage voor het medisch dossier. 500 dossiers

Ook al is het vanuit begrotingsoogpunt niet mogelijk om alle wensen tegelijkertijd in te willigen, is het resultaat toch indrukwekkend. De regering zet haar werk op het vlak van de sociale bescherming voort. Wij steunen dit project.

01.43 Jef Valkeniers (VLD): Certaines personnes ont tenté de monter les médecins contre le VLD lorsque notre président a invité le ministre des Affaires sociales à maîtriser son budget et à s'attaquer au problème de la surconsommation.

Dès les années 80 il avait été promis d'harmoniser les réglementations dans le nord et dans le sud. Ce processus n'est pas encore achevé, mais le groupe VLD estime que le gouvernement déploie de gros efforts à cet effet et entend lui apporter son soutien. Par ailleurs, le vieillissement de la population comme les coûts croissants des soins médicaux dans notre société de haute technologie rendent très complexe la tâche du ministre des Affaires sociales.

Nous demandons également que le gouvernement réponde aux exigences tarifaires des généralistes, à savoir 20 euros par consultation et 30 euros par visite à domicile. Ces tarifs sont par ailleurs en vigueur à partir de cette semaine en France également. Il va de soi qu'une comparaison honnête exige d'examiner si les médecins français perçoivent les mêmes indemnités forfaitaires, comme les cotisations pour la pension et le dossier médical.

Le budget prévoit 2,25 millions d'euros pour le supplément de pratique et 19,8 millions euros pour l'acte intellectuel. Ces 19,8 millions d'euros doivent par ailleurs encore

aan 600 BEF betekent 300.000 BEF. Het ware misschien interessant even na te gaan in hoeverre deze forfaitaire vergoedingen in Frankrijk al dan niet van toepassing zijn. Met andere woorden, zodra men vergelijkingen maakt is het aangewezen te weten of deze al dan niet kloppen.

Hoe dan ook, ik merk dat in de begroting een bedrag van 90,8 miljoen werd uitgetrokken voor de intellectuele prestaties en 2,25 miljoen euro voor de praktijktoelagen. Wat de praktijktoelagen betreft, las ik in de pers dat men in belangrijkere mate zou tussenkomen voor groepspraktijken. Op dat vlak wens ik het volgende op te merken. Jammer genoeg is de minister van Volksgezondheid niet aanwezig, maar ik zie wel leden van zijn fractie.

Wij kunnen onmogelijk dulden dat solopraktijken niet op dezelfde manier als groepspraktijken worden behandeld. Het is immers op geen enkele manier bewezen dat een groepspraktijk betere geneeskunde uitoefent of goedkoper uitvalt voor de sociale zekerheid. Terzake maak ik een voorbehoud en zullen wij de situatie van zeer nabij opvolgen.

Ik kom tot de intellectuele akte van ongeveer 20 miljoen. Daar komt natuurlijk nog 2,5% bij voor de technische ramingen en 3,7 miljard voor de indexaanpassing. Ik meen dat wij over een serieus bedrag beschikken, mijnheer de minister, om aan de eisen van huisartsen inzake de herwaardering van de intellectuele arbeid tegemoet te komen. Wij staan daar zonder twijfel achter. Onze huisartsen zijn onderbetaald, veel huisartsen stappen uit het beroep, het beroep vervrouwelijkt en zij willen ook nog een menselijk leven. Het zou toch goed zijn, mocht u mij kunnen antwoorden in hoeverre u denkt aan de eisen van de huisartsen te kunnen tegemoetkomen.

01.44 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, ik zou daarop even willen ingaan. Ik meen dat er uiteraard belangrijke keuzes te maken zijn in de organisatie van de gezondheidszorg. Het is één zaak om te investeren in de gezondheidszorg, maar we moeten er ook voor zorgen dat elke euro goed wordt gebruikt. Daar heeft de heer Valkeniers terecht op gewezen. De vergoedingen moeten ook billijk worden verdeeld onder de mensen die in de sector actief zijn.

De heer Valkeniers vraagt wat de artsen als groep mogen verwachten na de opstelling van de begroting. Welnu, ik zou de volgende gegevens ter beschikking willen stellen.

De regering heeft het begrotingsobjectief vastgelegd voor de hele ziekteverzekering op 618,9 miljard frank. Dat laat een belangrijke stijging toe van de honoraria voor de artsen. Als ik dat globaal uitdruk – rekening houdend met alle erelonen van alle artsen – kunnen wij voor volgend jaar een stijging van de massa aan erelonen met 6,5% vooropstellen. Deze stijging betekent dat er ongeveer 12 miljard Belgische frank bijkomt inzake erelonen in de gezondheidszorg.

De vraag is natuurlijk hoeveel van die 12 miljard al vastligt ten gevolge van genomen maatregelen of ten gevolge van het feit dat de bezoeken, de raadplegingen en de onderzoeken een normale stijging kennen. Welk gedeelte van het bedrag biedt stof voor onderhandelingen?

Twee elementen van die 12 miljard bieden stof voor onderhandelingen in de Medicomut.

Ten eerste, de regering stelt een bijkomende enveloppe ter beschikking om artsen die het vooral moeten hebben van het contact met de

être corrigés à concurrence de 2,5 pour cent pour l'estimation technologique et de 3,7 milliards d'euros pour l'adaptation à l'index. Ce budget permet donc amplement de satisfaire aux revendications des médecins généralistes et de redonner un coup de fouet à l'attractivité de la profession.

Nous ne tolérerons toutefois pas que la pratique isolée de la médecine soit supplantée par les pratiques de groupe. En effet, rien ne permet de penser que les pratiques de groupe offrent une qualité supérieure ou sont moins onéreuses pour la sécurité sociale.

01.44 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Une bonne organisation des soins de santé dépend surtout d'une utilisation efficace de chaque euro et d'une répartition équitable des allocations. Le budget de 618,9 milliards de francs prévu au budget général pour l'assurance maladie permet une augmentation importante des honoraires des médecins, soit une augmentation de 6,5 pour cent ou 12 milliards de francs l'année prochaine.

Il est toutefois important de faire la distinction entre les mesures qui sont fixées et les éléments qui peuvent encore être négociés entre les médecins et les mutualités. Un premier élément qui peut encore faire l'objet de discussions est une enveloppe supplémentaire de 899 millions de francs pour la revalorisation des consultations et des visites des médecins, des pédiatres, des gériatres, qui ferait encore augmenter les honoraires de 1,6 pour cent. La masse salariale de ce groupe n'augmenterait donc pas de 6.2

patiënt, te ondersteunen. Die bijkomend enveloppe van 19,8 miljoen euro of 800 miljoen frank betekent een toename van 1,6% van de erelonen voor al deze intellectuele akten. Het gaat dan om raadplegingen en bezoeken van huisartsen, kinderartsen, psychiaters, gerieters, reumatologen, endocrinologen enzovoort. Als wij kijken naar de erelonen voor intellectuele akten, zien we geen stijging van 6,2% – wat we in onze technische ramingen plannen – maar 6,2% plus deze vrij te onderhandelen 1,6%. Samen maakt dat een stijging – in massa uitgedrukt – van 7,8%.

Niet alleen deze bijkomende enveloppe, die wij in de regeringsbeslissing hebben vooropgesteld, is vrij onderhandelbaar. Het is de traditie dat men in de gezondheidszorg tussen de artsen en de mutualiteiten ook een onderhandeling heeft over de aanwending van de indexmassa. De indexmassa in deze 12 miljard Belgische frank bedraagt 3,7 miljard Belgische frank of 93 miljoen euro. Ik beklemtoon dat het de vertegenwoordigers van de artsen toekomt om met de ziekenfondsen te discussiëren over de manier waarop zij dat geld gebruiken. Men kan het uitsmeren over iedereen, maar ik geef u – louter om aan te tonen welke interessante onderhandelingsmarge daar inzit – een theoretische oefening.

Stel dat men van die indexmassa, van de 3,7 miljard frank die klaarligt, zou gebruikmaken om de technische akten met slechts 1% te verhogen, dan blijft er van die indexmassa nog meer dan 34 miljoen euro over voor de verstrekkers van de intellectuele akten. Men kan daar creatief mee omspringen. Maar dat betekent, als men het omzet naar het aantal betrokken artsen die het moeten hebben van die intellectuele akten, toch meer dan 2000 euro extra per hoofd, hetzij in de vorm van een bijkomende verhoging van erelonen, hetzij voor andere dingen. Maar dat maakt het mogelijk daarover te onderhandelen.

Ik vat samen, mijnheer Valkeniers, mijnheer de voorzitter. De honorariamassa voor de artsen zal kunnen stijgen met 6,5%, wat een toename is van de massa met 12 miljard. Dat is een vast gegeven, waarvan men mag uitgaan. Daarin is er ruimte om te onderhandelen over een bijzondere enveloppe voor herwaardering van vergoedingen voor raadplegingen en bezoeken, dus voor herwaardering van wat de artsen doen aan tijdsinvestering in de patiënt. 800 miljoen frank is op zichzelf een stijging van 1,6% van de vergoedingen voor raadplegingen en bezoeken. Ten tweede, kan men onderhandelen over de indexmassa. Men kan die natuurlijk louter evenredig spreiden over alle erelonen – het is aan de artsen om daarover na te denken – maar men zou die indexmassa ook voor een stuk in het bijzonder kunnen aanwenden voor degenen die het moeten doen met raadplegingen en bezoeken.

Ik geef u een theoretische oefening; het is aan de onderhandelaars om daarover na te denken. Stel dat men zegt dat er 1% verhoging komt voor de technische akten – de rest van de indexmassa gaat naar de intellectuele akten – dan betekent dit voor de betrokken verstrekkers, in deze theoretisch veronderstelling, 2000 euro per hoofd bij. Ik besluit daaruit, mijnheer Valkeniers, dat we inderdaad verder gaan met het ondersteunen van de huisartsen, van de artsen die het vooral moeten hebben van de tijdsinvestering in de patiënt, en dat het mogelijk moet zijn om in een sereen klimaat daarover een goede onderhandeling te voeren.

Ik onderschrijf ook het verlangen van de artsen om een einde te maken aan een hele hoop paperassen en bureaucratie, waarmee ze in toenemende mate geconfronteerd zijn. Ik heb een radicaal voorstel op tafel gelegd waardoor de helft van de paperassen inzake voorschrijven van medicamenten zou verdwijnen. Ik denk dat dit ook op zich het

pour cent, comme cela avait été évalué, mais de 7,8 pour cent.

Un deuxième élément qui peut faire l'objet de négociations est l'affectation de la masse de l'index de 3,7 milliards de francs ou 93 millions d'euros. A l'intérieur de ce budget, il est par exemple possible de libérer des moyens afin d'augmenter de 1 pour cent l'indemnité de l'acte technique, soit 2.000 euros par personne, tout en conservant néanmoins assez de moyens pour l'indemnisation de l'acte intellectuel.

Nous soutenons donc plus avant les généralistes et pensons que les négociations peuvent avoir lieu en toute sérénité. J'ai par ailleurs déposé une proposition radicale qui devra permettre de réduire drastiquement les nombreuses formalités administratives des médecins généralistes, pour qu'ils puissent se consacrer davantage à l'activité médicale à proprement parler et au contact avec les patients.

intellectuele werk, het medische werk, het contact met de patiënt meer op de voorgrond moet brengen.

01.45 Jef Valkeniers (VLD): Mijnheer de minister, ik dank u voor de toelichting. Wij komen aan 10%, de artsen vragen 40% omdat ze zich nu natuurlijk meer en meer gaan vergelijken met Frankrijk. Het zou goed zijn mocht u ook even nakijken hoeveel forfaitaire vergoedingen de Franse huisartsen eventueel krijgen. Als die daar niet bestaan, dan lopen de vergelijkingen immers een beetje mank. Ik maak nog een aantal kleine opmerkingen, mijnheer Wauters. Ik zie dat uw minister – spijtig genoeg is hij weg, ik had het hem graag zelf gevraagd – werk gaat maken van de alternatieve geneeskunde. Ook daar vergelijk ik even met Nederland. Ik heb zojuist gelezen dat men in Nederland in de ziekteverzekering alle vergoedingen voor alternatieve geneeskunde gaat schrappen. Wij hebben daar helemaal niets tegen, voor mij mag die sector worden geordend. U kent mijn standpunt terzake. Ik meen evenwel niet dat er op een ogenblik waarop we reeds kampen met zulke financiële problemen, budgetten naar alternatieve geneeskunde moeten gaan. Ook op de ombudsman voor de omnipracticus is er nogal wat kritiek. Wij hebben nog geen teksten gezien, en wij willen toch eerst de teksten zien voor we eventueel akkoord zullen gaan.

Verder, mijnheer de minister van Sociale Zaken, stijgt het rusthuisbudget met 14,5%. Eerst was er het sociaal akkoord van 1 maart 2000, dat moet worden gehonoreerd, en er zijn nieuwe stappen met de Gemeenschappen gepland. Maar is het niet mogelijk om bij het personeel van de rusthuizen – en ik ben een jaar voorzitter van het OCMW geweest en we hadden een groot rusthuis – bepaalde besparingen te doen door misschien wat minder hoog gekwalificeerd personeel te eisen?

U zult hierover overleg moeten plegen met uw collega's van de gemeenschappen. In veel gevallen kunnen de verpleegkundigen, mijns inziens, worden vervangen door goede verzorgenden. Een goede verzorgende met een goed hart en veel sociaal gevoel is veel beter voor de bejaarden dan een verpleegster die haar uurtjes komt volmaken maar er niet met haar hart bij is.

De zorgverzekering die een bijdrage is moet er, mijns inziens, voor zorgen dat meer bejaarden thuis worden opgevangen. Men krijgt immers een vergoeding.

01.46 Luc Gouty (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil kort tussenbeide komen op dit punt van de ouderenzorg waarover, mijns inziens, correcte en duidelijke communicatie nodig is. De regeerverklaring heeft het beeld opgehangen dat er nog nooit zoveel gebeurd is voor de zieken en de ouderen als vandaag het geval is en dat de problemen zijn opgelost. Ik wil dat relativëren.

De heer Valkeniers heeft terecht erop gewezen dat het grootste deel van toename van het budget zal gebruikt worden om het sociaal akkoord uit te voeren. Begrijp me niet verkeerd. Ook de CD&V vindt dat verpleegkundigen in een rusthuis evenveel mogen verdienen als hun collega's in de ziekenhuizen. Dit lost echter niet het probleem van de structurele onderfinanciering van rusthuizen op omdat ze te weinig RVT-erkenningen hebben. Slechts 60% van de zorglast van rusthuizen wordt correct vergoed. Men heeft te weinig RVT-erkenningen die de hoogste tegemoetkomingen krijgen. Ik herhaal dat men alleen het sociaal akkoord uitvoert en rekening heeft gehouden met de groei. Het inhaalplan 1997-2002 van onze partij, het fameuze vijfjarenplan dat 5 miljard extra middelen aan de rusthuizen wilde besteden. Is

01.45 Jef Valkeniers (VLD): Les généralistes continueront de comparer leur situation à celle de leurs collègues français. Voilà pourquoi on devrait vérifier un jour quelles indemnités forfaitaires sont en vigueur en France.

D'aucuns – et le ministre Tavernier en fait partie – réfléchissent à la possibilité de rembourser les médecines parallèles. Je voudrais faire référence aux Pays-Bas où l'on a justement cessé de rembourser ces médecines, ce à quoi j'applaudis des deux mains. En période de pénurie, le budget doit être utilisé de façon optimale.

Dans le budget des maisons de repos, on prévoit une croissance de 14,5%. Néanmoins, je voudrais attirer votre attention sur la possibilité de remplacer le personnel soignant hautement qualifié par un personnel soignant ayant une sensibilité sociale ou encore sur la possibilité de faire payer l'assurance soins de santé en cas de prise en charge à domicile. Ces pistes de réflexion permettraient-elles aussi de réaliser des économies sans pour autant nuire à la qualité des soins dispensés.

01.46 Luc Gouty (CD&V): Le gouvernement tout fait pour démontrer que le nouveau budget permet l'adoption de nombreuses mesures en faveur des malades et des personnes âgées. Il convient de relativiser cette considération. Seul l'accord social sera finalement mis en oeuvre. Les infirmières travaillant en maisons de repos peuvent enfin bénéficier d'un salaire égal à celui des infirmières des hôpitaux. Il n'empêche que le sous-financement structurel des maisons de repos reste une réalité. On ne prévoit aucune injection de capital supplémentaire en leur faveur, et nous devons nous attendre à ce que d'importants problèmes

ondertussen uitgedoofd. Er kwam echter niets in de plaats. Men voert alleen het sociaal akkoord uit en houdt rekening met de normale groei in de rusthuizen. De bijkomende groei wordt echter niet opgevangen en men stopt de inhaalbeweging. CD&V voorspelt reeds geruime tijd dat in de toekomst in de rusthuissector grote problemen zullen ontstaan inzake financiering en druk op de bewonersprijs. Dat is onder meer de reden waarover de werknemers in die sector reeds tweemaal betoogd hebben. Deze begroting biedt geen antwoord op deze vragen.

01.47 Minister **Frank Vandenbroucke**: Mijnheer de voorzitter, dat is niet correct. Ik kan het de heer Goutry echter niet kwalijk nemen dat hij dat insinueert. Dit debat moet nog gevoerd worden. Het begrotingsobjectief laat toe dat het rusthuisbudget stijgt met 14,5%. Dat is heel veel. De heer Valkeniers heeft terecht beklemtoond dat we in die sector "voor wat, hoort wat" moeten toepassen. Ik ben er echter zeer gerust in dat deze verhoging ons niet alleen toelaat het sociaal akkoord volledig en adequaat te financieren, maar dat we in overleg met de gemeenschappen nieuwe stappen zullen kunnen zetten inzake reconversie en bijkomende problemen zullen kunnen aanpakken. Het is mijn vaste bedoeling nieuwe stappen te zetten inzake reconversie en terzake een protocol te onderhandelen met de gemeenschappen en de gewesten.

De stijging van het budget laat ook toe dat de Vlaamse beslissingen inzake het investeringsfonds niet zullen vastlopen omwille van onvoldoende financiering voor de zorg in die nieuwe gebouwen. Dat is een mogelijke reden voor de publieke knuffel die ik van mevrouw Vogels heb gekregen en waarover ik me trouwens een beetje heb verbaasd.

Vlaanderen, Wallonië, Brussel en de federale overheid zullen samen goed kunnen sporen, inzake programmatie, inzake de verdere reconversie – waarover ik de onderhandelingen wil beginnen – en zelfs inzake een aantal nieuwe, veelbelovende initiatieven.

Terwijl ik de voorbije jaren die budgetten heb gevoerd en veel met de gemeenschapsministers over de aanwending heb onderhandeld, zal ik nu rechtstreeks met de verantwoordelijken van de rustoordsector spreken over de betekenis en de aanwending van die budgetten. Wat dat betreft, ben ik het trouwens eens met de heer Valkeniers. Voor wat hoort wat. Zo moet er onder meer transparantie zijn in de prijzen en de gemiddelde prijsstijging moet worden afgetopt.

De **voorzitter**: Collega's, het is een mooi debat, maar wij moeten voor vrijdagochtend rond geraken.

01.48 **Luc Goutry** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal het zeer kort houden. Het wordt een moeilijk en virtueel debat als zij die het moeten weten, voortdurend met gegevens komen waarover wij helemaal niet beschikken. Wij discussiëren hier over een regeringsverklaring waarin wordt gezegd dat er veel meer zal worden gedaan voor de ouderenzorg. Aan het cijfer van 14% – dat wij ook uit de pers moeten halen – wordt ook geen enkele invulling gegeven. Wij hebben zelf een aantal berekeningen gedaan, maar worden hier voortdurend rond de oren geslagen. Men zegt dat wij het niet weten en dat men het hier eens zal uitleggen. Ofwel geeft men alle cijfers en houdt men daarover een debat, ofwel probeert men voortdurend aan te tonen dat men op alle vlakken ongelooflijk veel doet en dat dit de goed-nieuws-show is. Als wij dan op grond van cijfers weerwerk proberen te bieden, zegt men telkens dat wij het niet kunnen weten en dat wij het wel zullen weten als het ooit zover is. Wel, ik betwist nu al formeel dat u met het geld waarin wordt voorzien voor de ouderenzorg, de reconversie van de RVT's niet of slechts zeer minimaal zult kunnen doen. Wij weten toch ook hoeveel

surgissent d'ici quelques années.

01.47 **Frank Vandenbroucke**, ministre: Cela est inexact. Il a naturellement été procédé au financement de l'accord social, mais d'autres initiatives demeurent envisageables. La reconversion des nouvelles sections est en cours. Je dois négocier un protocole avec les Communautés et les Régions. L'augmentation du budget permet également l'exécution de la décision flamande relative au fonds d'investissement.

Les responsabilités des maisons de repos seront étroitement liées à l'affectation des budgets. Un service en vaut toujours un autre. Elles sont tenues de respecter la transparence des prix, et les prix les plus élevés devront être réduits.

01.48 **Luc Goutry** (CD&V): C'est chaque fois la même chose: on débat dans cette Chambre de chiffres dont l'opposition ne dispose pas. Les ministres nous lancent à la tête de nouvelles données et nous réprimandent comme des écoliers parce que nous avons échafaudé nos raisonnements sans ces chiffres. Quoi qu'il en soit, je conteste que le budget prévu pour les soins à dispenser aux personnes âgées suffira. L'accord social absorbe 8% du budget tandis que l'index en absorbe 3,5%. Il en résulte une marge trop étroite pour la reconversion.

dat kost. Als ik ervan uitga dat u 8% nodig hebt voor het sociaal akkoord en dat u sowieso 3,5% nodig hebt voor de index en voor de groeinorm, kom ik al tot 11,5%, laten wij een inspanning doen en afronden tot 12%. Dan blijft er nog een marge van 3%. U moet mij eens uitleggen welke conversie u daarmee zult verrichten. Dat klinkt natuurlijk allemaal goed en opgewekt, maar op die manier discussiëren is voor de oppositie niet meer ernstig.

01.49 Jef Valkeniers (VLD): Mijnheer Goutry, ex-premier Dehaene was als minister van Volksgezondheid begonnen met het RVT-systeem. Hij is begonnen met 5.000 bedden. Ik heb hem toen gezegd: "Mijnheer de minister, u weet niet welke deur u opent, want we zijn op weg naar 50.000". Wel, als ik u hoor, zou men alle bedden voor bejaarden in dit land moeten omzetten in RVT-bedden; daarop komt het uiteindelijk neer. Dat is echter ook niet mogelijk en financieel niet haalbaar. Men kan natuurlijk alles vragen. Als we moeten uitrekenen wat u al hebt gevraagd van bij het begin van dit debat, dan waren de cijfers van de eerste minister van gisteren onderschat. Dan zouden we nog veel meer geld moeten hebben.

Veel zaken zijn reeds gezegd, ik zal proberen niet in herhaling te vallen. Wij zijn natuurlijk blij met de maatregelen inzake de rolstoelen, de zwaarzieke kinderen, het endoscopisch materiaal en het viscerosynthesemateriaal. Mijnheer de minister, ik wil het wel hebben over de herschikking van de terugbetaling van geneesmiddelen. U bent van plan bepaalde geneesmiddelen – de A2-antagonisten en de PPI-antagonisten – over te brengen van B naar C, en dus de terugbetaling terug te schroeven van 75% naar 50%, tenzij onder bepaalde voorwaarden. Vanmorgen heb ik contact gehad met een gastro-entoroloog van een heel bekend team. Ik heb hem gevraagd of het juist was dat men te gemakkelijk A2-antagonisten en PPI-antagonisten voorschreef bij banale zuurbrand. Hij heeft geantwoord dat het de voorbije tijd gemakkelijker gebeurt, maar niet met zo'n intensiteit als uw cijfers weergeven.

Geloof niet dat die besparingsmaatregel ...

(...)

Ja, maar ik wil het u toch liever zeggen. Hij heeft mij het volgende gezegd. U hebt een bepaald geneesmiddel, een PPI-antagonist aan 10 mg, voor terugbetaling vatbaar verklaard enkele maanden geleden. U zegt dat een hoeveelheid van 10 mg voor een ondersteunende therapie dient. Wat is echter het gevolg? Het geneesmiddel dat goedkoper was, maar een kleinere dosis bevat, wordt in twee tot vier keer opgebruikt en kost uiteindelijk veel meer dan het andere. Straks zal ik u dat privé verder verklaren. Ik wil hier geen bepaald bedrijf aanvallen. Bij de terugbetaling van een geneesmiddel moet u dus zeer voorzichtig zijn. Dat geneesmiddel moet op zijn minst in een therapeutische dosis op de markt voorkomen.

Over de financiering van de ziekenhuizen hebt u ons een hele uiteenzetting gegeven. Het blijft, alles bijeen, complex, laten wij eerlijk zijn.

Ik wou ook nog vlug enkele zaken zeggen over werkgelegenheid. Er liggen een aantal wetsontwerpen en initiatieven te wachten. Wij werken daaraan mee, zoals u weet. Die verdienen prioriteit. Toch zijn wij er ook van overtuigd dat initiatieven als de belastingsverlaging, die ervoor zal zorgen dat arbeid meer wordt beloond, de verdwijning van de crisisbelasting, het feit dat inkomsten uit arbeid niet méér dan 50%

01.49 Jef Valkeniers (VLD): Selon M. Goutry, tous les lits relevant des soins pour les personnes âgées devraient être des lits MRS. Mais c'est tout bonnement irréaliste. Si nous devons financer tout ce que le CD&V a déjà demandé dans cet hémicycle, la totalité du budget devrait être allouée à tous nos aînés.

Le réaménagement du remboursement des médicaments doit s'effectuer prudemment. Le but de ce réaménagement est d'éviter que certains médicaments soient prescrits trop facilement. En tout cas, il faut d'abord vérifier si ces médicaments sont disponibles dans des doses thérapeutiques.

Des projets visant à stimuler l'emploi sont prêts. La réduction des charges et les autres mesures fiscales sont également autant de facteurs positifs. Les mesures en matière d'outplacement pour les travailleurs âgés constituent également un pas dans la bonne direction.

En outre, le gouvernement a fait un effort louable en faveur des bénéficiaires des pensions les plus basses.

Cette assemblée ne porte que peu d'intérêt à la coopération au développement. Pour certains, l'augmentation du budget de 9 pour cent est insuffisante, mais dans les circonstances actuelles, c'est suffisant. La direction du DGCI a elle-même déclaré qu'elle éprouvait des difficultés à bien affecter son budget. De plus, le DGCI et la CTB attendent tous deux la désignation d'un nouveau chef de service. Ils ont besoin de personnel et de nouvelles nominations doivent avoir lieu. Je suis favorable à une régionalisation de la coopération au développement, mais à condition

belast kunnen worden en de maatregel van persoonlijke bijdrageverminderingen met 68,5 miljoen euro, aanleiding zullen geven tot nieuwe werkverschaffing. Antwoordend op de kritiek van mevrouw D'hondt, geloof ik dus dat deze regering ook een poging doet om in 2003 – er werd een streefcijfer vooropgesteld van 30.000, alhoewel we met cijfers altijd voorzichtig moeten zijn – tot een positief resultaat te komen.

Voor de activiteitsgraad van oudere werknemers denk ik dat outplacement een stap in de goede richting is, net als de lastenverlaging voor de aanwerving van de 58-plussers. Het is jammer dat de minister van Arbeid niet hier is, want anders zouden wij daarover voort gepraat kunnen hebben.

Over de pensioenen is al lang gediscussieerd.

Mevrouw D'hondt, ik heb u de cijfers gegeven van de tijden toen u in de regering zat. Deze regering doet een grotere inspanningen om die lage pensioenen te doen stijgen.

Ook over de ontwikkelingssamenwerking wil ik nog iets zeggen, maar niet veel. Ik ben nu ongeveer zeven jaar in die sector betrokken. Ik stel vast dat er veel over gepraat wordt in de pers. Wij zijn hier met 150 leden. Van die 150 interesseren er zich maar 10 actief voor de ontwikkelingshulp. Dat wil ik toch even naar voren brengen. Er is een stijging met 9% voor ontwikkelingssamenwerking. Daarover krijgen wij kritiek. Sommigen zeggen dat dit veel meer moet zijn.

Collega's uit de groene fractie, aan u wil ik toch het volgende zeggen. Ik heb goede contacten met de staf van het Directoraat-generaal Internationale Samenwerking. De staf van DGIS zegt dat het dit jaar grote moeite gehad heeft om het geld dat dit jaar ter beschikking was, op een goede manier te besteden. Als er nu dus 9% bijkomt, moet er ook personeel bijkomen. Zo niet zullen wij dat geld niet op een goede manier kunnen besteden. Derhalve, en jammer genoeg is de minister niet hier, bij DGIS wordt een nieuw hoofd verwacht, net als bij BTC. De bijzondere evaluator moet eveneens benoemd worden. Anders gezegd, de hele leiding is eigenlijk wat onthoofd. Ik geloof persoonlijk dat die 9% in die omstandigheden een heel ernstige inspanning is. Als Spirit voor de dag komt, zeggende dat het geen 100% maar slechts 66% is, dan zou ik willen zeggen dat ik in die sector niemand van Spirit tegenkom, tenzij de heer Willems die ondertussen uw fractie heeft vervoegd. Verder is er geen interesse. Als ik dan zie welk beleid er door de heer Anciaux werd gevoerd in de Vlaamse regering, een horizontaal beleid, dan moet ik eerlijk het volgende zeggen. Ik ben voorstander van de federalisering van de ontwikkelingssamenwerking. Dat durf ik te zeggen. Het moet dan echter wel een goede federalisering zijn, en niet zoals het nu gebeurt in de Vlaamse regering, waarbij een horizontale verdeling wordt gemaakt en waarbij iedere minister op ontwikkelingsuitstap gaat. Dat doet zich nu voor, maar daar ben ik tegen.

Als ontwikkelingswerk moet worden gefederaliseerd op een horizontale manier, dan verkies ik er persoonlijk voor dat het nationaal blijft. Dat is, meen ik, zeer duidelijke taal en taal waarachter onze partij kan staan.

01.50 Luc Gouty (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik vind vooral de laatste uitspraak van de heer Valkeniers belangrijk en ik was verwonderd dat de premier hiervoor onmiddellijk applaudisseerde. Mijnheer Valkeniers zegt hier dat hij zich namens zijn partij verzet tegen het regionaliseren van ontwikkelingshulp. Nochtans is dit een

qu'il n'y ait qu'un seul ministre compétent en la matière. Si tous les ministres commencent à partir en mission de coopération au développement, comme c'est le cas au gouvernement flamand, il est préférable que la coopération reste une matière fédérale.

essentieel onderdeel van het Lambermont-akkoord. Hij zegt dat hij en zijn partij dit niet goed vinden en dat ze vaststellen dat dit federaal zou moeten blijven. De premier applausseert dus voor zijn eigen mislukt Lambermont-akkoord.

01.51 Jef Valkeniers (VLD): Mijnheer de voorzitter, ik heb duidelijk gezegd dat ik voorstander ben van federalisering, maar op voorwaarde dat in elk landsgedeelte één minister verantwoordelijk is voor ontwikkelingssamenwerking en geen negen ministers zoals nu.

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, u hebt het woord. U hebt gezegd dat u ongeveer een halfuur wilt spreken. Ik zou de heer Fournaux deze voormiddag het woord nog willen geven. Ik weet dat hij me uitstekend begrijpt in het Nederlands. Daarna sluit ik de voormiddagzitting af.

01.52 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de eerste minister, leden van de regering, collega's, ik heb mijn betoog "De paars-groene migratielawine, de verzwegen cijfers" getiteld. U weet dan meteen waarover mijn discours zal handelen.

Ik zal een grondige analyse maken van het vreemdelingenbeleid van de paars-groene regering. Ik zal tevens de onwaarheden en halve waarheden die de regering over haar beleid verspreidt aantonen en de politieke verantwoordelijken aanwijzen. Ik zal ook wijzen op de catastrofale maatschappelijke gevolgen, want nog nooit in de geschiedenis van dit land werd op zo'n korte tijd, zo drastisch ingegrepen in de samenstelling van onze bevolking. Dit levert op termijn geen multicultureel paradijs op, maar een ontredde en verscheurde, gesegregeerde samenleving, een samenleving die ook sterk onze Vlaamse eigenheid en identiteit bedreigt. Als straks het rapport van de Zwitserse mevrouw Nabholz-Haidegger uitvoering krijgt en het minderhedenverdrag van de Raad van Europa wordt geratificeerd, zal de vraag van de heer Abou Jahjah om het Arabisch in te voeren als vierde landstaal meer dan een gewone provocatie blijken.

De Vlaamse identiteit wordt bedreigd door een snelgroeiende, multi-etnische en multiculturele conflictmaatschappij. Hierbij zal de taalproblematiek in de Vlaamse gordel rond Brussel haast in het niets verdwijnen, niettegenstaande het belang van deze problematiek. Het integratiebeleid van de jongste twintig jaar is mislukt. Dit heeft nu eindelijk ook de heer Robert Voorhamme, notoir Antwerps socialist en lid van het Vlaams Parlement, vastgesteld. Als voornaamste redenen voor het mislukken van de integratie haalde hij de migrantencultuur aan en de gewoonte van gedwongen huwelijken waardoor de integratie als het ware steeds opnieuw moet herbeginnen. Robert Voorhamme heeft hier zeker een punt, maar zijn analyse is veel te onvolledig.

Het Vlaams Blok hoeft niet meer te bewijzen dat het vreemdelingenbeleid van paars-groen volledig uit de hand is gelopen.

Een zevental kamerleden van de VLD onder leiding van collega Filip Anthuenis heeft dat onlangs zelf gedaan, al werd hun dat begrijpelijkerwijze door de VLD-partijtop niet in dank afgenomen. De VLD-kamerleden legden terecht de vinger op de etterende wonde.

De kritiek van de VLD-backbenchers op het vreemdelingenbeleid komt echter ongeloofwaardig over nadat de liberalen drie jaar lang een beleid hebben gesteund dat haaks staat op wat de VLD voor de verkiezingen aan de burgers heeft beloofd. Zo zou het moeilijker worden om Belg te worden en men zou een allochtone crimineel zijn Belgisch staatsburgerschap kunnen ontnemen. Herinner u de uitspraken van Marc Verwilghen in De Moraen vlak voor de verkiezingen. Men zou

01.52 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): J'ai intitulé mon intervention "marée migratoire": les chiffres cachés de l'arc-en-ciel". L'on comprend ainsi tout de suite de quoi il s'agit. J'entends attirer l'attention sur les conséquences catastrophiques pour la composition de la population de la politique menée par l'actuel gouvernement en matière d'immigration. Au lieu d'aboutir au multiculturalisme, cette politique va entraîner le déchirement de la société. Si le rapport Nabholz est adopté, la demande d'Abou Jajah de reconnaître l'arabe comme quatrième langue nationale, ne sera plus une utopie. La société multi-ethnique menace l'identité flamande. Même Robert Voorhamme reconnaît que la politique d'intégration est un échec total. Par ailleurs, sept députés du VLD ont, eux-mêmes, critiqué la politique gouvernementale en matière d'immigration, ce qui n'a bien entendu pas été apprécié.

Des promesses de mesures plus radicales, nous n'avons rien vu venir, au contraire. Toutes les conditions d'intégration ont été supprimées. Les possibilités de regroupement familial sont illimitées.

Selon les estimations, 200.000 personnes en situation illégale se trouvent sur le sol belge. Les données officielles du ministère de l'Intérieur révèlent que le nombre de demandes d'asile n'a jamais été aussi élevé qu'aujourd'hui. L'année 2000 a connu un record de 42.691 demandes. Au total, il est question de 120.000 demandes au cours de

uitgeprocedeerden sneller repatriëren en men zou illegalen actief gaan opsporen. Van dat alles is niets in huis gekomen. Net het tegendeel van een streng migratiebeleid werd bewerkstelligd met de regularisatie van illegalen, de invoering van de snel-Belg-wet, het niet hervormen van de loodzware asielprocedures, het niet van de grond komende repatriëringbeleid, de afschaffing van elke integratievoorwaarde – zelfs de kennis van een landstaal is niet meer nodig – en het onbeperkt laten voortbestaan van de mogelijkheden tot gezinshereniging enzovoort. Uiteraard voelt de VLD-top wat nattigheid. Omdat men het extreem lakse vreemdelingenbeleid niet zomaar kan omgooien – dat is nu eenmaal de prijs die de VLD de groenen moet betalen voor de regeringsstabiliteit –, probeert men de bevolking nu zand in de ogen te strooien met allerlei nepmaatregelen en hoeracommunicaties die weliswaar een sterk showeffect hebben, maar totaal niets veranderen aan de situatie op het terrein.

We zullen dus in de nabije toekomst op de televisie weer tal van reportages mogen bekijken over hoe er vanop Melsbroek weer eens een militair vliegtuig is opgestegen met uitgewezen asielzoekers aan boord. In werkelijkheid gaat het dan steeds om twee of drie illegalen, terwijl er op Belgische bodem momenteel meer dan 200.000 rondlopen.

Laten we nu even van naderbij wat objectieve cijfers bekijken. We hebben die cijfers na veel vragen en interpellaties en na veel moeizaam opzoekingswerk bij elkaar kunnen harken. Let wel, het gaat hier telkens om officiële cijfers verstrekt door de minister van Binnenlandse Zaken of een van zijn diensten. We bekijken eerst de asielaanvragen. Nog nooit werden er zo massaal veel asielaanvragen ingediend als onder de regering-Verhofstadt. Toch beweert de eerste minister dat het asielbeleid volledig onder controle is en dat het aantal asielaanvragen is gehalveerd. Dat zijn een hele onwaarheid en een halve waarheid. Vanaf de zomer van 1999, bij het aantreden van de regering, begonnen de asielcijfers te pieken, na de aankondiging van de regularisaties en de snel-Belg-wet. Van 1 juli 1999 tot 31 december 1999 werden er 23.123 asielaanvragen ingediend. In 2000 werd verhoudingsgewijs het absolute wereldrecord gevestigd met 42.691 asielaanvragen. Ter vergelijking, in 2000 werden er in Frankrijk, dat zes keer groter is dan België, 37.000 asielaanvragen ingediend. In 2001 dienden nog altijd 24.549 overwegend economische gelukzoekers een asielaanvraag in. Tot en met september van dit jaar zijn het er 14.032. In september, vorige maand dus, waren het er bijna 1.800, 1.770 om precies te zijn. De realistische schatting voor het hele jaar 2002 bedraagt dan ongeveer 20.000. Wanneer we er daar dan nog eens 10.000 bijtellen voor de eerste helft van volgend jaar bij gelijk beleid, dan zullen ongeveer 120.000 asielaanvragen zijn ingediend tijdens vier jaar paars-groen bewind.

Anders gezegd, het gaat hier om een jaargemiddelde van 30.000 asielaanvragen per jaar. Tegenover de cijfers van de vorige regering-Dehaene betekent dit ongeveer een verdubbeling. Bij die 120.000 asielaanvragen moeten we nog ongeveer 1/3 bijtellen voor het aantal kinderen. Dit betekent dat er in vier jaar Verhofstadt ongeveer 160.000 asielzoekers het land zullen zijn binnengekomen. Collega's, dit is de bevolking van de steden Mechelen en Leuven samen. Deze cijfers vallen niet te ontkennen. Met een jaarlijks gemiddelde van 30.000 asielaanvragen gedurende vier jaar Verhofstadt, betekent dit dat België de voorbije jaren drie asielzoekers per duizend inwoners heeft ontvangen. Men hoeft slechts een blik te werpen op de Europese statistieken om te weten dat dit een absoluut record is in Europa. Het Europese gemiddelde schommelt momenteel rond 1 asielzoeker per duizend inwoners. Het kleine België ontvangt dus het drievoudige.

Dit alles doet veronderstellen dat dit overbevolkte landie waarachtig een

cette législature, soit deux fois plus que lors de la période Dehaene. Cette affluence fait de la Belgique une véritable terre d'immigration, présentant des taux trois fois supérieurs à la moyenne européenne. Des pays d'asile traditionnels tels que l'Australie et les Etats-Unis n'ont respectivement accueilli que 6.500 et 63.000 demandeurs d'asile. Proportionnellement, la Belgique ne devrait accepter que 2500 demandeurs d'asile.

En ce qui concerne les personnes en situation illégale, nous ne disposons pas de chiffres précis. Il reste que leur nombre a fortement augmenté. Un des chiffres révélateurs est le nombre d'ordres de quitter le territoire: en 2001, il était de 51.226. En quatre ans de gouvernement Verhofstadt, cela représente un total de plus de 200.000. Selon des estimations du CIRE, 84 pour cent des demandeurs déboutés sombrent dans l'illégalité. Depuis l'instauration du système LIFO et la suppression de l'aide financière, de nombreux immigrants économiques n'introduisent même plus de demande. Le prochain gouvernement arc-en-ciel devra de toute façon procéder à une nouvelle vague de régularisations pour ces 200.000 illégaux. Mais il se garde bien d'en avertir la population.

Les données fournies par le ministre Duquesne révèlent qu'un quart seulement des étrangers qui ont reçu l'ordre de quitter le territoire ont été effectivement renvoyés. Il s'agirait de 44.978 personnes sous le gouvernement Verhofstadt. Néanmoins, ces données ont été enjolivées par l'inclusion des arrestations à la frontière. En réalité, on ne dénombre que 26.261 cas de retour volontaire ou forcé. Un clandestin sur six regagne donc véritablement son pays.

La campagne de régularisation s'est traduite par la reconnaissance 25.000 demandes, correspondant à 35.000 personnes. Le droit au regroupement familial fait bouler de plus, les intéressés

immigratieland is geworden. Als we eens kijken naar het aantal asielzoekers dat echte, typische immigratielanden zoals Australië en de Verenigde Staten van Amerika toelaten dan kan men nauwelijks zijn ogen geloven. In Australië verwacht men dit jaar ongeveer 6.500 asielzoekers voor een land van onbegrensde mogelijkheden dat ongeveer 250 keer groter is dan België en zowat 20 miljoen inwoners telt. In de Verenigde Staten van Amerika verwacht men dit jaar ongeveer 63.000 asielzoekers of amper 0,2 asielzoekers per duizend inwoners wat ongeveer 15 keer minder is dan het Belgische gemiddelde en dat voor een typisch immigratieland zoals de VS. Als men weet dat er in de VS 278 miljoen mensen wonen dan betekent dit omgerekend naar de 10 miljoen inwoners van België dat wij hier in 2002 zowat 2500 asielzoekers zouden mogen ontvangen terwijl het er in werkelijkheid 20.000 zullen worden. Collega's, dat zijn de verhoudingen.

Wat de illegalen betreft, per definitie weet niemand precies hoeveel illegalen er in België zijn. Toch hebben we een zeer goed beeld van de toestand. Iedereen in de welzijnssector en in de vreemdelingenbusiness zal u weten te vertellen dat het aantal illegalen de jongste jaren zeer fel is gestegen ondanks de regularisatiecampagne. Een zeer goede indicatie daarvan vormt het aantal bevelen om het grondgebied te verlaten. Dat is het beruchte papiertje dat illegalen in hun handen gedrukt krijgen van de dienst Vreemdelingenzaken en waarin ze worden verzocht het land binnen de vijf dagen te verlaten waarna ze meestal mogen beschikken en in de natuur verdwijnen. Zo werden er in het jaar 2001 liefst 51.226 van dergelijke bevelen uitgereikt. In vier jaar Verhofstadt zullen er ongeveer 200.000 bevelen om het grondgebied te verlaten worden afgeleverd. Daarnaast blijkt uit onverdachte cijfers van het OCIV, het Overlegcentrum voor de Integratie van Vluchtelingen, dat momenteel maar liefst 84% van de uitgeprocedeerde asielzoekers in de illegaliteit verdwijnt. Zo is de laatste 3,5 jaar van ongeveer 90.000 uitgeprocedeerde asielzoekers niet geweten of ze al dan niet het land hebben verlaten. Men weet het eenvoudig niet.

Tot slot is er het fenomeen dat sedert de invoering van het LIFO-systeem voor asielzoekers – last in, first out – en de afschaffing van het steungeld duizenden economische vluchtelingen helemaal geen aanvraag meer indienen, maar meteen in de illegaliteit onderduiken. Een zeer voorzichtige interpretatie van deze cijfers leert dat het aantal illegalen in dit land tijdens vier jaar paarsgroen beleid met minstens 200.000 eenheden zal zijn toegenomen, zodat een nieuwe regularisatie met nieuwe aanzuigeffecten ongetwijfeld in de maak is, alleen mag de bevolking dat nog niet weten. Een nieuwe paarsgroene regering zal haast zeker een nieuwe regularisatie doorvoeren. Daarnaast wachten er nu nog altijd ongeveer 45.000 asielaanvragen op een beslissing, nog eens goed voor zowat 60.000 personen. Hardnekkige geruchten doen de ronde dat alle oude asielaanvragen van voor 1 januari 1999 nu automatisch door de minister zonder verder onderzoek zullen worden geregulariseerd. Ik heb daar bewijzen van en zal de minister van Binnenlandse Zaken zo snel mogelijk hierover ondervragen. Het is immers ontoelaatbaar dat men oude asielaanvragen zonder verder onderzoek automatisch in een klap zou regulariseren.

Dan is er het aantal repatriëringen. Minister Duquesne slaakte in een persmededeling van 28 augustus 2002 triomfkreten over het gestegen aantal repatriëringen. De minister spreekt over 9.234 uitwijzingen in 1999, 12.265 in 2000, 14.977 in 2001 en 8.102 voor de eerste zes maanden van dit jaar. Zelfs al zouden wij ervan uitgaan dat daadwerkelijk zoveel illegalen werden uitgewezen, dan vormen de in totaal 44.978 "uitwijzingen" van Duquesne voor de periode van januari 1999 tot en met juni 2002 maar een vierde van de 160.212 bevelen om het grondgebied te verlaten die sinds januari 1999 tot en met het eerste kwartaal van 2002 werden afgeleverd. Volaens dit meest optimistische

accèdent au droit à la naturalisation au bout de trois ans. Et , parallèlement, le régime des régularisations individuelles, au nombre de 5.000 déjà sous l'ère Verhofstadt, est maintenu.

Les effets de la loi sur l'accès rapide à la nationalité belge sont désastreux. Aucune exigence d'intégration n'a été imposée, la naturalisation devient un droit après trois ans de séjour en Belgique et il est possible d'obtenir une déclaration de nationalité après sept ans. Chaque année, la loi susmentionnée permet à 60.000 étrangers au moins d'obtenir la nationalité belge. Sous le gouvernement Verhofstadt I, cela correspond à un total de 230.000 nouveaux Belges. Dans la mesure où la Sûreté de l'Etat n'a ni le droit, ni le temps de mener des enquêtes sérieuses, des criminels et des terroristes acquièrent la nationalité belge par ce biais. Cette situation inquiète les Etats-Unis qui estiment, à juste titre, que les risques pour la sécurité sont élevés.

Le droit au regroupement familial dont bénéficient tous ces nouveaux Belges entraîne un afflux. Dans dix ans, la moitié des jeunes anversoïses seront d'origine étrangère ou métissée. C'est déjà le cas à Bruxelles. Vers 2025, la moitié de la population anversoïse sera étrangère et en 2040, ce constat s'appliquera à toute la Flandre.

Des études réalisées aux Pays-Bas n'hésitent pas à présenter des conclusions alarmantes. Dans notre pays, par contre, le sujet reste tabou. J'oserai pourtant ôter des chiffres. Malgré l'arrêt de l'immigration en 1974, notre pays aura accueilli cette année 23.000 étrangers supplémentaires! Même Mimount Bousakla, une Belgo-Marocaine intelligente et bien intégrée, a évoqué, dans le journal *De Standaard* du 2 octobre 2002, l'avalanche générée par le regroupement familial, qui représente une menace pour l'intégration.

La politique d'intégration a en effet

scenario van minister Duquesne wordt een illegaal op de vier daadwerkelijk uitgewezen. Dat is echter niet zo, collega's. Minister Duquesne heeft zijn cijfers opgesmukt en paste een trucje toe. Bij de uitwijzingen telt hij namelijk ook de zogenaamde terugdrijvingen aan de grens mee. Dat gaat om personen die niet op het grondgebied worden toegelaten, bijvoorbeeld op de luchthaven van Zaventem, omdat hun papieren niet in orde zijn. Zij zijn dus nooit op ons grondgebied geweest en kregen dan ook nooit een bevel om het grondgebied te verlaten. Zij mogen dus niet worden meegeteld in het aantal gerepatrieerden. Correct is om enkel die uitgewezenen mee te tellen die daadwerkelijk worden gerepatrieerd, ofwel op gedwongen wijze, ofwel vrijwillig in het raam van het terugkeerbeleid van de Internationale Organisatie voor Migratie. Dan komt men tot een totaal van 26.261 gedwongen en vrijwillige uitwijzingen in de periode van 1 januari 1999 tot en met 30 juni 2002.

Vergeleken met de 160.000 bevelen om het grondgebied te verlaten in dezelfde periode, betekent dit dat ongeveer 1 illegaal op 6 daadwerkelijk wordt gerepatrieerd. In de periode-Verhofstadt – van 1 juli 1999 tot 30 juni 2003 – zullen er bij extrapolatie in totaal 36.166 personen gedwongen of vrijwillig het land hebben verlaten. Toen de heer Coveliers 3.000 repatriëringen per maand eiste, had hij natuurlijk overschot van gelijk. Om dat aantal echter te bereiken, zal men de inspanningen minstens moeten verviervoudigen, aangezien nu in het beste geval 1 illegaal op 5 wordt uitgewezen.

Wat de regularisaties betreft, had de regularisatiecampagne een nieuw aanzuigeffect voor gevolg, met als resultaat dat er 35.327 aanvragen werden ingediend, goed voor meer dan 52.000 personen. Op 21 juni 2002 hadden reeds 24.912 illegale vreemdelingen een verblijfsvergunning voor onbepaalde duur op zak, met kinderen erbij goed voor ongeveer 33.000 personen. Dat is zowat de bevolking van de stad Ninove. Daar zullen nog enkele duizenden bijkomen naarmate hun dossier wordt afgesloten. Die reeds 25.000 geregulariseerden kunnen allemaal dezelfde rechten op gezinshereniging laten gelden als de andere legaal in België verblijvende vreemdelingen. Dit zal voor een nieuw sneeuwbaaleffect zorgen. Bovendien komen zij na drie jaar verblijf in aanmerking voor naturalisatie, waarna zij nog ruimere rechten op gezinshereniging kunnen laten gelden. Wij komen daarop zo dadelijk terug.

Het parallelle circuit van individuele regularisaties krachtens artikel 9 van de Vreemdelingenwet van 1980 blijft bestaan. De minister kan dus te allen tijde persoonlijk een individueel regularisatieverzoek inwilligen. Hij is dat ook blijven doen. Voor de periode-Verhofstadt gaat het over ongeveer vijfduizend personen. Ook zij kunnen hun gezin laten overkomen.

Tot de actieve opsporing en onderschepping van illegalen is deze regering nooit gekomen, met uitzondering van onze havens en soms langs onze autosnelwegen.

De effecten van de snel-Belg-wet zijn ronduit rampzalig, zowel wat kwantiteit als kwaliteit betreft, en dan hebben wij het nog niet eens over de nieuwe aanzuigeffecten. Het gevolg van de snel-Belg-wet is dat alle integratievereisten, met inbegrip van de taalkennis, worden afgeschaft voor alle procedures, dat naturalisatie mogelijk is na drie jaar verblijf in België en dat ook nog altijd de nationaliteitsverklaring mogelijk is na zeven jaar verblijf. Laten wij eerst de kwantiteit in beschouwing nemen. Op 1 mei 2000 werd de snel-Belg-wet van kracht. In 2000 verwierven 61.980 vreemdelingen de Belgische nationaliteit. In 2001 werden nog eens 62.982 buitenlanders Belg.

franchement échoué. Au cours de ses 13 années de politique d'intégration, le père Leman n'a jamais voulu comprendre qu'il faut d'abord assécher le flux de l'immigration pour donner une chance au processus d'assimilation. Les étrangers résidant illégalement en Belgique auraient dû être expulsés.

Aux Pays-Bas, le gouvernement Balkenende a déclaré dès son arrivée au pouvoir qu'il était impératif de mettre en œuvre une politique d'admission restrictive, car l'augmentation du nombre d'étrangers met en péril l'adaptation et l'intégration des migrants actuels. Depuis son entrée en fonction, le nombre de demandes a déjà baissé.

Le nombre de demandes d'asile continue d'augmenter. Si cette tendance se poursuit, plus de 20.000 demandes d'asile auront été introduites en 2002. Toute proportion gardée, il s'agit d'un chiffre plus élevé qu'aux USA ou en Australie. Seule l'Autriche nous dépasse. L'entrée d'un parti de droite au gouvernement s'accompagne manifestement d'une augmentation des demandes d'asile. Nous n'entrerons dès lors pas au gouvernement.

Les autres Etats membres européens prennent des mesures pour lutter contre l'immigration, notamment en limitant le droit au regroupement familial. Si la Belgique ne suit pas ses partenaires européens, elle deviendra le dépotoir de l'Europe.

L'élargissement de l'Union européenne, à des pays d'Europe de l'Est pour la plupart, va entraîner une nouvelle vague d'immigration. Des mesures d'accompagnement n'ont pas été prévues et la population n'a pas été consultée. Nous allons droit à la catastrophe socio-économique.

L'immigration constituera sans aucun doute l'enjeu politique le plus important au cours des dix prochaines années. Il n'empêche que le gouvernement passe cette

Voor 2002 zullen het er minstens 60.000 zijn, want ook de geregulariseerden beginnen nu aanvragen in te dienen. Voor de eerste helft van 2003 tellen we nog eens 30.000 snel-Belg-wet-aanvragen. Voor de volledigheid, tussen 1 juli 1999 – het aantreden van de regering – en 31 december 1999 werden er 12.000 vreemdelingen Belg. Het aantal vreemdelingen dat Belg werd tijdens de hele periode Verhofstadt 1 vanaf 1 juli 1999 tot 30 juni 2003 bedraagt in totaal ongeveer 230.000 en die genieten allen de bijhorende rechten op de uitgebreide gezinshereniging met bijgevolg een fenomenaal vermenigvuldigingseffect erbovenop.

Wat de kwaliteit betreft, met de naturalisatieaanvragen wordt sedert de invoering van de snel-Belg-wet gesjoemeld dat het een lieve lust is tot en met in de commissie voor de Naturalisaties van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, waar het parket zowaar is binnengevallen. Zowat iedereen kan nu Belg worden, criminelen en terroristen inbegrepen. De parketten en de Staatsveiligheid hebben niet de tijd, noch de middelen om de dossiers grondig na te trekken. Dat verontrust overigens de Amerikanen in hoge mate, want wie Belg wordt, krijgt toegang tot de gehele Europese Unie en heeft voor tal van landen geen visum meer nodig, de VS inbegrepen. Dat vormt een uitermate groot veiligheidsrisico. Het recente rapport van de Antwerpse substitute Chantal Merlin spreekt in dat opzicht boekdelen. Op geen enkele manier is er nog sprake van een integratievereiste. Zelfs de kennis van een van de landstalen is niet meer nodig en dat is nochtans de sleutel tot integratie.

Ik kom dan tot het thema van de gezinshereniging. De regularisatieoperatie en de snel-Belg-wet hadden niet enkel een aanzuigeffect, maar ook en vooral een vermenigvuldigingseffect door het recht op gezinshereniging. In Nederland heeft men berekend dat wat men daar de volgmigratie noemt, driemaal groter is dan de aanvankelijke immigratie. Wanneer 100.000 immigranten het land worden binnengelaten, dan zijn er dat na verloop van tijd 400.000. De Antwerpse SP.A-districtsschepen van Marokkaanse afkomst Mimount Bousakla noemt het een sneeuwbal. Collega's, het is in feite een lawine. Ook Robert Voorhamme begint te beseffen wat dat betekent. Ik citeer hem: "Over 10 jaar zal bijna de helft van de Antwerpse jongeren afkomstig zijn uit een gezin waarvan minstens 1 ouder allochtoon is". Dat zei hij vorige week op een SP.A-studiedag over allochtonen. In Brussel is dat zelfs al het geval. Daar is reeds meer dan de helft van de pasgeborenen van allochtone afkomst. Voor we het jaar 2010 zullen hebben bereikt, zal de helft van de bevolking in Brussel uit allochtonen bestaan. Rond 2015 zal dat reeds tot 60% opgelopen zijn. Rond 2020 en 2025 zal ook in Antwerpen de helft van de bevolking uit allochtonen bestaan. Voor heel Vlaanderen zal dat het geval zijn rond 2040 – 2050, althans bij een gelijklopend beleid van open grenzen. In Nederland maakt het Centraal Bureau voor de Statistiek de berekeningen over dat soort gegevens. Het is de hoogste tijd dat zulks ook in België gebeurt.

Waar blijven onze universiteiten om hierover studies en berekeningen te maken? Of moeten de taboes kost wat het kost in stand worden gehouden? Toch kan ik reeds de volgende cruciale cijfers mededelen. In Nederland komen elk jaar zowat 30.000 personen het land binnen via gezinshereniging en gezinsvorming. In België ligt dit cijfer momenteel rond de 23.000 personen. Dat betekent dat ondanks de immigratiestop van 1974, jaarlijks meer dan 20.000 personen het land binnenkomen via de systemen van gezinsvorming, gedwongen huwelijken, schijnhuwelijken, gearrangeerde huwelijken en gezinshereniging, waarbij echtgenoten, kinderen, ouders kunnen worden overgebracht.

Voor dit jaar worden 23.000 nieuwe migranten verwacht in het kader van

question sous silence dans sa déclaration gouvernementale. Une deuxième coalition arc-en-ciel serait catastrophique. Le CD&V et le Vlaams Blok ne peuvent ignorer le thème de l'immigration et doivent contester avec le Vlaams Blok la politique du gouvernement arc-en-ciel.

gezinshereniging en gezinsvorming. Hiervan zullen er 15.000 het land binnenkomen via huwelijken en 8.000 in het kader van gezinshereniging. Meer in detail zullen er dit jaar 5.000 Marokkaanse en ongeveer 2.000 Turkse migranten in België toekomen.

Vervolgens zal ik nog even Mimount Bousakla citeren, de geassimileerde Belgisch-Marokkaanse vrouw die ik daarnet al aanhaalde, en van wie het boek Couscous met frieten verscheen. In De Standaard van 2 oktober 2002 zegt zij ter attentie van de VLD, over de snel-Belgwet: "Ik vraag mij af of een partij als de VLD die de snel-Belgwet boven het migrantenstemrecht verkoos, dat beseft. Mijn zus is Belgische; haar man heeft via zijn huwelijk de Belgische nationaliteit verworven. Wat gebeurt er? Mijn zus kan haar schoonouders uit Marokko laten overkomen. De sociale druk om dat te doen is groot. Na drie jaar kunnen ook zij Belg worden, waarop zij op hun beurt hun andere zoon, dochter of neef kunnen laten overkomen die in Marokko zonder inkomen zitten. Samen met de huwelijken in het land van herkomst" – zij zullen nadien uiteraard elk een bruid of bruidegom halen in het land van herkomst – "zorgt dat voor een sneeuwbal van nieuwe immigratie. Zo bereik je nooit een betere samenleving waarin iedereen kan doorstromen". Tot daar deze verstandige, perfect geassimileerde vrouw.

De integratie is inderdaad fataal mislukt. Onder deze paarsgroene regering nam die mislukking catastrofale gevolgen aan. Met die integratie liep het fout van bij de aanvang. Pater Leman, de goeroe van het Belgische integratieconcept heeft nooit willen inzien of toegeven dat men eerst de instroom van nieuwe vreemdelingen zo goed als droog moet leggen om vervolgens aan het moeilijke proces van de assimilatie van de hier op wettelijke manier verblijvende vreemdelingen te beginnen, waarbij meteen de niet-wettelijk verblijvende vreemdelingen kordaat van het grondgebied moesten worden verwijderd.

Zoals u weet, is dat allemaal nooit gebeurd. Integendeel, in de dertien jaar dat pater Leman de plak zwaait over het zogenaamde integratiebeleid is de instroom van nieuwe vreemdelingen almaar toegenomen tot de werkelijk dramatische proporties onder deze paarsgroene regering.

Collega's, zolang men de instroom niet drooglegt, zal er nooit van integratie sprake kunnen zijn. Ook de Nederlandse regering heeft dit begrepen. Ik ga slechts één zinnetje citeren uit het nieuwe regeerakkoord van het kabinet-Balkenende. Ik citeer: "Het vergt voorts een restrictief toelatingsbeleid omdat de voortdurende aanwas van de allochtone bevolkingsgroepen de integratie en participatie van de reeds aanwezigen belemmert en belast." Dit is een zeer heldere vaststelling van de Nederlandse regering, collega's. Zij zal daarvoor ook de maatregelen nemen. Tot nu toe heeft de regering-Balkenende alleen maar goede voornemens geuit die nog op het terrein moeten worden waargemaakt, maar als men naar de asielcijfers van Nederland kijkt, ziet men dat deze sedert het aantreden van de regering-Balkenende pijlsnel naar beneden gaan. Vorige maanden waren er in Nederland nog ongeveer 1.300 asielaanvragen, terwijl wij in september 1.800 asielaanvragen kregen.

Mijnheer de eerste minister, ondanks alle triomfkreten die u de jongste dagen daarover hebt geuit, stijgen de asielaanvragen in België weer. Ik kan u de cijfers geven uit een onverdachte bron: de United Nations High Commissioner for Refugees, het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen in Genève. Ik heb deze cijfers gisteren van het internet gehaald.

Wij zien dat het aantal asielzoekers in Nederland is gedaald van 2.400 begin dit jaar naar 1.350 nu en dit alleen doordat Balkenende heeft gezegd dat men krachtig zou optreden, hoewel er nog niets is gebeurd. In België zien we dat we in juni 1.300 asielaanvragen hadden. In juli was dat aantal al opgelopen tot 1.564, in augustus tot 1.669 en in september tot 1.770. Het aantal asielaanvragen neemt opnieuw toe in België. Het gaat om officiële cijfers uit Genève. Als men van deze cijfers een extrapolatie maakt, zal België dit jaar opnieuw boven de 20.000 asielzoekers uitkomen. Ik heb daarnet de cijfers van Australië gegeven, dat 250 keer groter is dan België, maar dat slechts 6.500 asielzoekers verwacht. De Verenigde Staten van Amerika tellen 278 miljoen inwoners en men verwacht er dit jaar 63.000 asielzoekers.

Wij zitten nog altijd in de kopgroep. Ik heb het nog even nagekeken aan de hand van – weeral – cijfers uit Genève. Collega Annemans, dit zal u plezier doen. Dit jaar worden wij alleen door Oostenrijk voorbijgestoken, het land waar onze goede vriend Jörg Haider aan de macht is. Laat dit een lesje voor ons zijn. We kunnen best nooit in een regering stappen, want als rechts in de regering stapt, stijgen de asielaanvragen.

Wij staan ongeveer gelijk met Zweden en Ierland op de tweede plaats.

Wij bevinden ons dus nog altijd in het koppeloton. Intussen, collega's, worden in andere Europese landen, onder meer in Nederland, draconische maatregelen genomen om de immigratie onder controle te krijgen. Ik denk onder andere aan de inperking van het recht op gezinshereniging. Als België als enig land geen anti-immigratiemaatregelen afkondigt, dan worden wij binnenkort letterlijk het putje van Europa, waar de immigratiestromen naartoe zullen vloeien. Dan hebben we het nog niet eens gehad over de uitbreiding van de Europese Unie met 10 – hoofdzakelijk Oost-Europese – landen, wat nieuwe immigratiestromen naar het westen zal doen ontstaan. Ik wijs erop dat men van plan is om in een klap, in een bigbang, 10 landen bij de Europese Unie te voegen, goed voor meer dan 100 miljoen – meestal straatarme – Oost-Europese inwoners. Men wil dat doen zonder dat de bevolking daarover is geraadpleegd. Men wil dat doen zonder dat men extra begeleidende maatregelen neemt. Welnu collega's, ik voorspel u dat het op een catastrofe gaat uitlopen. Dit zal voor gevolg hebben dat er een braindrain vanuit Oost-Europa naar hier zal ontstaan. Er zal een massa goedkope arbeidskrachten naar hier vertrekken, waardoor onze arbeidsmarkt volledig ontregeld zal geraken. We staan nog voor zware, beroerde tijden.

Het immigratievraagstuk wordt hét politieke thema van de komende decennia. Maar hier in België, collega's, acht de eerste minister deze hele fundamentele kwestie zelfs niet één zinnetje waard in zijn regeringsverklaring. Als deze paarsgroene regering na de verkiezingen nog zou doorgaan, dan is de ramp niet te overzien.

De twee andere Vlaamse oppositiepartijen, CD&V en N-VA, doen er goed aan om het migratiethema niet uit de weg te gaan en om samen met het Vlaams Blok deze coalitie op dit punt krachtig te bestrijden.

De **voorzitter**: Collega's, de heer Tastenhoye was de laatste spreker voor vanmorgen. Wegens de lange sprekerslijst die deze namiddag nog moet worden afgewerkt, dring ik aan op bondigheid.

De vergadering is gesloten.
La séance est levée.

*De vergadering wordt gesloten om 12.51 uur. Volgende vergadering donderdag 10 oktober 2002 om 14.15 uur.
La séance est levée à 12.51 heures. Prochaine séance jeudi 10 octobre 2002 à 14.15 heures.*